Nr. 10. **Warszawa, dnia 31 października 1927 r.** **Rok VIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5

Telefon redakcji: 115-40, administracji: 243-32. Konto czekowe w P. K. O.: Nr. 30-177.

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena jednego egzemplarza 2 zł. **Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.**

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

162.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

o spisie łodzi, statków i wszelkiego taboru żeglugi śródlądowej.

Na podstawie § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30-go grudnia 1925 r. (Dz. U. № 6 — 1926 r., poz. 31) i reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 10-go października 1927 roku L. IV — 1775/27 zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie parostatki, barki, promy, łodzie rybackie, łodzie sportowe i t. p., znajdujące się w granicach Województwa Warszawskiego na rzece Orzyc, Wkra, Bzura, Drwęca, oraz na wszystkich wodach nieżeglownych i niespławnych, publicznych i prywatnych — podlegają obowiązkowemu zgłoszeniu do spisów dla celów statystycznych.

Od spisu zwolnione są statki, łodzie i t. p., stanowiące własność Państwa Polskiego i Państw obcych.

§ 2. Spis przeprowadzą Starostwa bezpośrednio lub za pośrednictwem Urzędów gminnych, według przepisów zawartych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30-go grudnia 1925 roku (D. U. № 6 — 1926 r., poz. 31), i Rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 16-go marca 1926 r., (D. U. № 29, poz. 182).

§ 3. a) Statki bez własnego popędu (bez motoru), wybudowane na jeden okres nawigacyjny;

b) łodzie sportowe i rybackie,

c) inne statki o powierzchni poniżej 20 metrów kwadratowych, (największa długość pomnożona przez największą szerokość) podlegają **spisowi skróconemu**.

Właściciele statków, podlegających spisowi skróconemu, winni do 1-go maja 1928 roku zgłosić w miejscowym Starostwie lub miejscowym urzędzie gminnym na piśmie lub ustnie następujące dane:

rodzaj statku, największą jego długość i szerokość w metrach, zdolność przewozową, miejsce stałego postoju, nazwisko i adres właściciela.

Statki, podlegające spisowi skróconemu, winny być w podobny sposób corocznie zgłaszane przed 1 kwietnia.

§ 4. Statki parowe, motorowe i inne, nie wymienione w § 3, podlegają spisowi szczegółowemu, a właściciele tych statków winni do dnia 1 stycznia 1928 r. zgłosić we właściwem Starostwie (w obrębie którego znajduje się port macierzysty) na piśmie lub ustnie następujące dane:

Port macierzysty, rodzaj statku, główne wymiary, rodzaj motoru, stan w jakim się statek znajduje, imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania właściciela.

Właściciele statków, podlegających spisowi szczegółowemu, winni też zgłosić we właściwem Starostwie a) każdą przebudowę statku, b) zmianę przeznaczenia, c) zmianę nazwy, d) zmianę właściciela, e) zagubienie zaświadczenia spisowego, lub znaku numerowego, f) zmianę portu macierzystego, g) hawarję lub zatonięcie, h) zupełne wycofanie statku z ruchu.

Zmiany pod c) d) e) f) g) h) winny być zgłaszane bezzwłocznie.

§ 5. a) Starostwo zapisze zgłoszenie statków, podlegających skróconemu spisowi, w specjalnej księdze spisowej i wyda właścicielowi poświadczenie zgłoszenia.

b) Po zgłoszeniu statku, podlegającemu spisowi szczegółowemu, Starostwo wezwie właściciela imiennie do wypełnienia szczegółowych aktów o spisie, poczem wyda właścicielowi poświadczenie zgłoszenia i znak numerowy.

§ 6. a) Każdy statek, podlegający spisowi skróconemu, winien mieć w miejscu widocznem oznaczone imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela i Nr. zanotowania w Starostwie, oraz winien być zaopatrzony podczas pracy w poświadczenie zgłoszenia.

b) Każdy statek, podlegający spisowi szczegółowemu, winien stale być zaopatrzony w znak numerowy i zaświadczenie spisowe.

Znak numerowy ma być przybity na widocznem miejscu, wskazanem przez Starostwo, zaświadczenie zaś winno być wraz z innemi dokumentami przechowywane u kierownika statku.

Znak numerowy i zaświadczenie są związane ze statkiem, na który zostały wydane i przy zmianie właściciela wraz ze statkiem przechodzą na nabywcę.

c) W razie zupełnego wycofania statku z ruchu, znak numerowy i zaświadczenia winny być zwrócone Starostwu.

§ 7. Właściciel statku odpowiada za prawdziwość i dokładność zgłoszonych do spisu dat.

§ 8. Kto nie uczyni zadość obowiązkom, nałożonym niniejszem rozporządzeniem, podlega stosownie do § 11 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 30 grudnia 1925 r.(D. U. Nr. 6—1926 r. poz. 31), karze grzywny do pięciuset złotych, a w razie niemożności uiszczenia grzywny—karze aresztu do jednego miesiąca; w razie powtórnego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej.

Kary wymierza władza administracyjna I-ej instancji, a stronie służy odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia orzeczenia karnego.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

163.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wynikach 1-ej inspekcji sanitarno-porządkowej.

Do Panów Starostów i Panów Prezydentów miast wydzielonych.

Przesyłając odpis okólnika Pana Ministra do wiadomości i wykonania, proszę, aby Panowie Starostowie, jako przewodniczący Wydziałów Powiatowych, wywarli odpowiedni nacisk na magistraty w kierunku większego niż dotychczas zainteresowania się sprawami sanitarnemi,

Pomimo okólnika mojego Nr. Z. P. 477/1/23 z dn. 22.II.1923 roku, dotąd niestety większość magistratów nie ma nawet referatu sanitarnego i referenta, którym powinien być lekarz sanitarny miejski.

Jezdnie i chodniki, zaopatrzenie ludności w dobrą wodę do picia, tabor asenizacyjny miejski dla usuwania nieczystości, plan regulacyjny i staranny nadzór nad rozplanowaniem nowowznoszonych budowli, ogrody miejskie, kąpieliska miejskie, rentujące się przedsiębiorstwa, jak rzeźnie, hale targowe, elektrownie, wreszcie energiczne komisje sanitarne, któreby czuwały nad stanem czystości ulic, podwórz, klatek schodowych, ustępów i śmietników przedstawiając do surowych kar te osoby, do przekonania których perswazje i upomnienia nie trafją — oto zakres najbliższych zadań, które, nie dając powodów do czczych sporów partyjnych w łonie rad miejskich, mogą złączyć we wspólnym wysiłku wszystkich dbałych o dobro kraju obywateli.

W stosunku do gmin wiejskich, ścisłe przestrzeganie przepisów policyjno budowlanych dla wsi, wydanych przez Generał Gubernatora Beselera w 1917 r., zatwierdzonych dekretem Naczelnika Państwa z dn. 7.II.1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 17 b.) i zmnienionych częściowo Ustawą z dn. 18.VII.1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73 poz. 715), doprowadzi osiedla ludzkie do takiego stanu, abyśmy nie potrzebowali wstydzić się ani wobec obcych ani wobec swoich, co jest właśnie dążeniem Pana Ministra.

Do dnia 20 listopada oczekuję sprawozdania o wydanych zarządzeniach i dokonanych robotach, jak również dostarczenia wykazów wsi, nieposiadających ani jednej studni.

Do 1 grudnia oczekuję sprawozdania o ilości posadzonych drzewek w obecnym sezonie jesiennym na ulicach i placach miejskich, oraz na ulicach i drogach wiejskich.

W o j e w o d a:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 15 października 1927 r.
L. Z. P. 1053/39/27.

Warszawa, dn. 13 października 1927 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

№ Min. 442 27.

Do Panów Wojewodów (wszystkich), Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W wyniku przeprowadzonej w dniach od 2 do 10 października b.r. sanitarno-porządkowej inspekcji, podaję do wiadomości Panów Wojewodów następujące moje uwagi i zarządzenia:

1) Uderzającem jest małe zainteresowanie się władz samorządowych w kierunku podniesienia poziomu życia powierzonych im miejscowości. Z małymi wyjątkami dotychczasową walkę o podniesienie estetycznego i zdrowotnego stanu kraju prowadzą jedynie władze administracyjne i policja państwowa; władze samorządowe—z nielicznymi wyjątkami dla popularności dnia dzisiejszego nie mają odwagi i chęci zmuszenia pewierzonych ich opiece obywateli do walki z ospałością i brudem. Odnosi się to—jakkolwiek w różnym stopniu—do władz samorządowych na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Zechcą Panowie Wojewodowie położyć specjalny nacisk na przypomnienie pod tym względem władzom samorządowym ich obowiązku.

2) Znamiennem jest, że miejscowości znajdujące się w podobnych warunkach finansowych różnią się zasadniczo co do swego wyglądu. Różnica ta uwarunkowana jest jedynie różnym stopniem napięcia dobrej woli i energji.

3) Inspekcja wykazała istnienie na terenie Rzeczypospolitej nawet większych wsi nie posiadających zupełnie studzien i czerpiących wodę z sadzawek, które w lecie wysychają do rozmiarów kałuży.

Proszę Panów Wojewodów o nadesłanie mi w terminie do dnia 1 grudnia b. r. wykazów wsi, nieposiadających ani jednej studni ze wskazaniem przedsięwziętych zarządzeń. Meldunki negatywne obowiązują.

4) Podtrzymując moje zarządzenia o nakazie stawiania wychodków we wsiach, ze względu na koszta w wyjątkowych wypadkach, stwierdzonych każdorazowo przez wójta, zezwolić należy na użycie przy budowie wychodka, oprócz drzewa (z którego bezwzględnie być musi przynajmniej szkielet wychodka), grubej warstwy chróstu.

5) Polecam wykorzystanie okresu jesiennego, w celu obsadzenia drzewkami placów i ulic w miastach i po wsiach. Panowie Wojewodowie złożą mi do dnia 15 grudnia b. r. krótkie liczbowe sprawozdania o ilości posadzonych drzewek w obecnym sezonie jesiennym.

6) Z wyników I-szej inspekcji wyciągnę konsekwencję co do urzędników względnie funkcjonarjuszów administracyjnych, samorządowych i policyjnych.

7) Szczegółowe uwagi co do inspekcji otrzymają Panowie Wojewodowie przez Departament V Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

8) W miesiącu listopadzie i następnych zarządzać będę dalsze inspekcję sanitarno-porządkowe. W każdym razie obejmować one będą co miesiąc miasta Wojewódzkie, a często powtórnie i inne miejscowości, które wymagać będą szczególnego nadzoru.

M i n i s t e r
(—) *Sławoj Składkowski.*

164.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie pozwoleń na przewozy, przepisów co do przewozów i wpisów ich do ksiąg wodnych.

Do wszystkich P. P. Starostów Wojew. Warsz. i P. P. Kierowników Zarządów Dróg Wodnych w Warszawie, w Płocku, w Wyszkowie, w Pułtusku i w Toruniu.

Ustawa Wodna z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) rozróżnia przewozy, na które potrzeba pozwolenia Władzy Wodnej (art. 27 ust. 3 i art. 45 ust. 1 p. 8) i niewymagające tego pozwolenia (art. 27 ust. 3 i 4). Władza właściwa do wydawania pozwolenia na przewozy jest: odnośnie do rzek granicznych — Ministerstwo Robót Publicznych (art. 185 p. 4); odnośnie do rzek żeglownych i spławnych — Władza administracyjna II instancji (art. 186 ust. 1 p. a), i odnośnie do innych rzek — Władza administracyjna I instancji (art. 187).

O ile rzeka na której ma być urządzony przewóz stanowi granicę 2 Województw, względnie powiatów ma zastosowanie przepis p. 2 art. 188 Ustawy Wodnej.

Nadzór nad przewozami należy do kompetencji Władz wodnych i podległych tym władzom miejscowych władz bezpieczeństwa publicznego (art. 226, 227 i 228 ust. wodnej), nadto pewne kompetencje co do przewozów przyznane są organom Zarządu drogowego na mocy ustawy drogowej z dnia 10.XII 1920 r. (Dz. Ust. 1921 r. Nr. 6 poz. 32), oraz organom Zarządu Dróg Wodnych na podstawie § 5 — A. 2 i § 10 — F, h, i, k, l, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 19.XII. 1924 r. o organizacji Zarządu Dróg Wodnych (Dz. Ust. Nr. 113 poz. 1008).

Dla bliższego oznaczenia przewozów, które mają być na podstawie ustawy wodnej konsentowane i które takiego konsensu nie wymagają Min. Robót. Publ. udzieliło reskryptem z 30 maja 1927 r. L. VII 1537/26 następujących wyjaśnień:

Tylko przewozy stałe wymagają konsentowania na mocy ustawy wodnej i w następstwie tego, wniesienia do księgi wodnej. Za przewozy stałe uważać należy te, które opatrzone są w urządzenia techniczne tego rodzaju, że pozostają one stale na jednem i temsamem miejscu. Typowem takiem urządzeniem jest przewóz linowy albo budowa specjalnej zatoki, względnie przystani do lądowania. Przewozy stałe powodują konieczność poczynienia pewnych urządzeń brzegowych, wymagających rozpatrzenia ze stanowiska ustawy wodnej, stanowią dalej przez swe urządzenia linowe pewną przeszkodę dla żeglugi, spławu i wogóle użytkowania wody, są zatem związane z czynnościami, wychodzącemi poza ramy powszechnego użytkowania wody, przewidzianego w art. 21 ustawy wodnej. Uprawnienia na takie stałe przewozy mają być wpisywane do księgi wodnej.

Natomiast przewozy czółnowe i promy urządzone bez stałych urządzeń technicznych nie wymagają konsentowania ze stanowiska ustawy wodnej i potrzebne zezwolenie administracyjne winno być rozpatrywane jedynie ze stanowiska bezpieczeństwa publicznego, ustawy przemysłowej, przepisów żeglugowych, cłowych i innych obowiązujących na miejscu wykonywania przewozu.

Ze względów bezpieczeństwa obowiązane są zatem osoby, mające zamiar wykonywać w sposób zarobkowy przewóz czółnowy lub promem bez stałych urządzeń, postarać się o zezwolenie administracyjne oraz ocechować i zarejestrować środek przewozowy w właściwym Zarządzie wodnym, w sposób, wskazany w rozp. Rady Ministrów z dn. 30 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 31) o statystyce taboru żeglugi śródlądowej i rozp. Min. z 16 marca 1926 r. (Dz. U. Nr. 29, p. 182). Do zgłoszenia w Państw. Zarządzie Wodnym nie potrzeba dołączać aparatu technicznego, lecz jedynie formularz odpowiadający wskazówkom, powołanych wyżej rozporządzeń, względnie zgłoszenie może być ustne. Państ. Zarząd Wodny wymierzy od statku (pływaka) opłatę nawigacyjną, w sposób przewidziany w rozp. Min. z dnia 28 marca 1923 roku D. U. R. P. Nr. 38, poz. 264.

Gdyby Państw. Zarząd Wodny był zdania, że potrzeba zarządzenia pewnych środków bezpieczeństwa przy takim przewozie, lub, że przewóz wymaga konsentowania według ustawy wodnej, ma odnieść się do właściwego starosty z dpowiednimi wnioskami i stronę odpowiednio pouczyć.

Gdyby zwłoka groziła niebezpieczeństwem, ma Państw. Zarz. Wodny odnieść się do właściwego urzędu gminnego lub posterunku policji o zamknięcie przewozu aż do dalszego zarządzenia władzy administracyjnej.

Panowie Starostowie przez podległe organa i wspólnie z Państw. Zarz. Wodnymi mają czuwać, aby wszystkie statki przewozowe były zgłoszone w Państw. Zarz. Wodnym i aby nie posługiwano się przy przewozie statkami nierejestrowanymi.

Winnych zaniedbania zgłoszenia należy pociągać do odpowiedzialności z § 11 rozp. Rady Min. z dnia 30 grudnia 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 31.

Co do przewozów, na które potrzeba pozwolenia po myśli ustawy wodnej, wydało Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 9 kwietnia 1927 r. L. VI 1758/26 szczegółowe wskazówki. Niektóre z tych wskazówek, jak to z ich treści wypływa, mają być stosowane także przy przewozach, które nie wymagają wodno-prawnego konsensu n. p. w kwestji obsługi przewozu, wstrzymania ruchu przewozu w czasie burzy lub posuwania się kry i t. d.

Te szczegółowe wskazówki brzmią, jak następuje:

Przewozy przeznaczone do użytku publicznego są przedewszystkiem urządzeniami komunikacyjnemi, zastępującemi mosty, o ile leżą w ciągu dróg publicznych, lub dającemi skrócone połączenie pomiędzy przeciwległemi brzegami (np. przewozy łodziami w miastach), przeto decyzja w sprawach dotyczących potrzeby urządzenia

przewozu, jego rodzaju, oraz wykonywania nadzoru może być powzięta tylko w porozumieniu z tą władzą, do której właściwości należy nadzór nad drogami, w trakcie których przewozy mają się znajdować, względnie z tą władzą, która ma opiekę nad udogodnieniem połączeń brzegowych; ponadto, o ile przewóz ma być uruchomiony na wodach, które w myśl rozporządzenia Ministra Robót Publicznych o organizacji Zarządu Dróg Wodnych podlegają pod względem inspekcji żeglugi temu zarządowi, sprawy należytego urządzenia, stateczności i obciążenia pływaków, zaopatrzenia ich w osprzęt i środki ratownicze, sprawy wyboru miejsca na brzegu, gdzie ma być ustawiony przewóz, względnie gdzie mają lądować statki przewozowe, wreszcie sprawy związane z wykonywaniem przepisów żeglugi (oznaczenie oświetlenia, przepuszczanie statków i tratew, sposób założenia liny, względnie łańcucha przy promach na uwięzi i t. p.) oraz sprawa opłat żeglugowych — decyduje Zarząd Dróg Wodnych. Wobec tego, we wszystkich dochodzeniach wodno-prawnych, tyczących się przewozów, a zwłaszcza przy określaniu warunków, którym ze względu na żeglugę, spław i połączenie brzegowe ma odpowiadać dany przewóz, powinni brać udział przedstawiciele Zarządu Dróg Wodnych, Zarządu Drogowego, oraz, w myśl wymagań ustawy, również przedstawiciele odnośnych ciał samorządowych. Jeżeli odpowiednio do warunków miejscowych komisyjne dochodzenie wodno-prawne na miejscu w takim składzie okazałyby się kosztowne, należy wyznaczyć do udziału w tych dochodzeniach, oprócz przedstawiciela odnośnego samorządu, jednego inżyniera bądźto z Zarządu dróg wodnych, bądź z Zarządu Drogowego, zależnie od charakteru przewozu i większego zainteresowania danego Zarządu. Również wszelkie zarządzenia i orzeczenia tyczące się przewozów, urządzanych na **wodach** żeglowych i spławnych mogą być wydawane jedynie po zasięgnięciu opinji Zarządu Dróg Wodnych, a odnośnie do przewozów na szlakach dróg państwowych po zasięgnięciu opinji właściwego Zarządu drogowego. Zarządzenia tymczasowe wydane przez Władzę Wodną na podstawie art. 228 Ustawy Wodnej, względnie zarządzenia w wypadkach nagłych miejscowych władz policyjnych z art. 227-go, o ile zostały wydane z powodu nagłości bez opinji Zarządu Dróg Wodnych, winny być mu bezzwłocznie posłane do oświadczenia się. W wypadkach niecierpiących zwłoki może Zarząd Dróg Wodnych, niezależnie od równoczesnego zawiadomienia odnośnej Władzy Wodnej, zwrócić się o wydanie stosownych zarządzeń do miejscowej władzy policyjnej.

Ubiegający się o zezwolenie na urządzenie przewozu winni załączyć do podania w 2-ch egzemplarzach:

1. Plan sytuacyjny w skali nie mniejszej niż 1/10.000, względnie dla przewozów o mniejszem znaczeniu przynajmniej w skali 1 : 25.000 lub 1 : 100.000 odręczny szkic przestrzeni rzeki, na które ma być założony przewóz, z uwidocznieniem i oznaczeniem rodzaju dróg dojazdowych do promu i ich połączeń z drogami publicznemi, oraz parceli gruntów potrzebnych dla założenia przewozu i sąsiednich, w jakikolwiek sposób w założeniu przewozu zainteresowanych.

2. Przekrój poprzeczny rzeki, w skali nie mniejszej niż 1 : 10.000 na którym powinno być oznaczone nietylko samo łożysko rzeki, ale także obustronne drogi dojazdowe z dokładnym podaniem ich spadku. Dla swobodnych przewozów o mniejszem znaczeniu przedkładanie tego przekroju nie jest konieczne.

3. Plan szczegółowy promu (**pływaka**) w skali nie mniejszej niż 1 : 100 z przekrojami podłużnymi i poprzecznymi.

4. Krótki opis techniczny całego urządzenia i jego ruchu, a ponadto dla większych przewozów obliczenie nośności pływaka i obliczenia statystyczne, odnoszące się do urządzenia linowego.

5. Jesli lądowanie ma się odbywać na obcym gruncie należy dołączyć umowę dzierżawną, względnie zezwolenie właściciela gruntu na lądowanie.

W miejscu ustawienia przewozu żegluga i spław nie powinny doznawać żadnych przeszkód; a odnoszące się do przewozu budowie i urządzenia na obu brzegach drogi wodnej nie powinny być przeszkodą dla ruchu holowniczego.

Liny, względnie łańcuchy promów na uwięzi winny być dostatecznie mocne dla danego promu i należycie umocowane. Komisje, przeprowadzające dochodzenia w sprawie zezwoleń na budowę nowych, lub uruchomienie istniejących przewozów, powinny sprawdzać wytrzymałość lin i łańcuchów, ewentualnie winny być zależnie od charakteru rzek i rodzaju przewozów, opracowane tabele lin dopuszczalnych przy maxymalnym obciążeniu promów. Na rzekach żeglowych i spławnych lina przewozowa ma być zawieszona tak, aby jej najniższy punkt był wzniesiony na rzekach żeglownych o 5,5 m., a na rzekach spławnych o 2,2 m. ponad najwyższy stan wody przy którym żegluga, względnie spław może się jeszcze odbywać, lub też winna mieć urządzenie, które by dawało możność i pewność prędkiego i łatwego opuszczenia liny na dno rzeki. W tym wypadku, na rzekach o dużym ruchu żaglowym lub spławnym, lina przewozowa powinna być stale opuszczona na dno drogi wodnej i naciągana tylko w czasie ruchu promu. Na drogach wodnych, gdzie ruch statków i tratew jest nieznaczny, lina przewozowa w porze nocnej i podczas mgły powinna być stale opuszczona na dno i podnoszona tylko podczas ruchu promu, w dzień zaś lina powinna być opuszczona na dno na każde żądanie załogi statku lub tratwy. Gdy z jakich bądź powodów przewóz jest nieczynny, lina ma być bezwzględnie opuszczona na dno. Przewozy na uwięzi powinny posiadać należyte połączenie pływaka z liną, wzgl. łańcuchem, przy górnej linie pływak ma być umocowany za pomocą łańcuchów, zakończonych blokami i posiadających urządzenie dla skracania i przedłużania, przy przewozach wahadłowych łańcuch lub lina mają być w taki sposób przymocowane do pływaka, aby ten w razie niebezpieczeństwa spowodowanego n. p. przez krę, inne statki i t.p., mógł być łatwo i szybko oswobodzony z uwięzi.

Pływaki używane do przewozów na uwięzi winny być należycie i mocno zbudowane i posiadać nad burtami odpowiednio mocne poręcze oraz zamknięcia wjazdu i wyjazdu; zamknięcia te ma przewoźnik otwierać wtedy tylko, gdy prom został należycie umocowany do brzegu. Linja najgłębszego dopuszczalnego zanurzenia się pływaka powinna być wyraźnie oznaczona na burtach, a najmniejsza wysokość burty ponad tą linją powinna wynosić conajmniej 25 cm. Wewnątrz każdego statku przewozowego oraz na obu brzegach winna się znajdować na widocznem miejscu tablica, na której ma być wyraźnie wypisana największa dopuszczalna ilość osób i ładunków, którą temu pływakowi wolno jednocześnie przewozić; ilość ta, w każdym poszczególnym wypadku winna być ustalona na miejscu za pomocą próbnego obciążenia, przed wydaniem zezwolenia na uruchomienie przewozu.

Pływaki przewozów na uwięzi mają być zaopatrzone w osprzęt (kotwice, bosaki, pompy, czerpaki do odlewania wody, wiadra, przyrządy ratunkowe i sygnałowe, łodzie ratunkowe i t.p.). Ilość i jakość osprzętu, potrzebnego dla danego przewozu ustanawia dochodzenie wodno-prawne, zależnie od rodzaju przewozu, intensywności ruchu przewozowego i charakteru drogi wodnej i kołowej, na której przewóz ma być uruchomiony. Statki przewozów wahadłowych mają być stale zaopatrzone w kompletny osprzęt potrzebny dla wolnej jazdy, przewidziany odnośnemi przepisami o żegludze. Przedmioty osprzętu winny być utrzymywane w należytym porządku i muszą być w każdej chwili zdatne do użytku.

Pływaki, używane do przewozów swobodnych pod względem stateczności, zanurzenia, zaopatrzenia w osprzęt, oraz pod względem zachowywania się podczas ruchu i postoju, podlegają ogólnym przepisom żeglugowym, obowiązującym na tej drodze wodnej, na której pracują.

O ile na brzegach niema należycie urządzonych wjazdów, umożliwiających bezpośrednie przybijanie promu i wygodny wjazd, względnie zjazd z niego przy każdym poziomie wody, to mają być na promie do wjazdu i wyjazdu silne mostki ruchome, należycie regulowane, zależnie od zmian poziomu wody.

Dojazdy do promów mają być urządzone i utrzymywane kosztem właściciela przewozu, przyczem w wypadkach, gdy przewóz leży w trakcie drogi publicznej o twardej powierzchni, dojazdy te bezwarunkowo mają być w granicach, do których sięga zalew wielkiej wody, brukowane powyżej tych granic; powierzchnia dróg dojazdowych winna być taka sama, jaka jest na drodze publicznej, oraz zaopatrzone w znaki ostrzegawcze, przepisane rozporządzeniami drogowemi, w innych zaś wypadkach drogi dojazdowe nie powinny być w gorszym stanie, od drogi, w trakcie której przewóz leży. Na granicy obszaru zalewowego wielkiej wody, względnie w miejscu połączenia z drogą publiczną, drogi dojazdowe winny być zaopatrzone w rogatki, zamykane na czas unieruchomienia promu; w porze nocnej rogatki te mają być zaopatrzone w sygnały świetlne.

Do obsługi przewozu powinna być w każdej chwili dostateczna dla sprawności jego ruchu ilość ludzi trzeźwych, zasługujących na zaufanie i doskonale obeznanych z ruchem danego promu, oraz z przepisami żeglugi i spławu, o ile przewóz jest urządzonym na drodze wodnej, żeglugowej lub spławnej.

W porze nocnej, która rozpoczyna się na pół godziny po zachodzie słońca, a kończy się na pół godziny przed wschodem słońca, pływaki przewozów, urządzonych na rzekach żeglownych lub spławnych, winny posiadać podczas ruchu lub postoju przy brzegach sygnały świetlne, przewidziane w odnośnych przepisach o żegludze i spławie, nadto podczas silnej mgły lub śnieżycy obsługa promów będących w ruchu winna co parę minut podawać sygnały dźwiękowe (dzwon, gong).

Podczas większych przyborów wód, burzy, lub w czasie pochodu kry ruch przewozu ma być bezwarunkowo wstrzymany, w innym zaś czasie ruch przewozu winien się stale odbywać bez żadnych przerw i zatrzymań, tak w dzień jak i w nocy, chyba, że statek do przewozu używany lub urządzenie przewozu wymaga naprawy.

Wysokość opłat za przewożenie ustala taryfa przewozowa zatwierdzona przez Przewodniczącego miejscowego Wydziału Powiatowego. Na obu brzegach przy przewozie w widocznym i dostępnym miejscu ma być ustawiona tablica z wypisaną na niej trwałem i wyraźnem pismem taryfą przewozową. Przewoźnikowi, jak również i obsłudze nie wolno żądać żadnych dodatkowych opłat, nieprzewidzianych taryfą.

Pozwolenie na uruchomienie przewozu może być wydane dopiero po stwierdzeniu przez właściwą władzę wodną, przy udziale zainteresowanych Urzędów technicznych, że przedsiębiorca zastosował się do przepisanych warunków, uiścił opłatę nawigacyjną, oraz że we właściwym terminie zgłosił swój statek do spisu, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. XII. 1925 r. (Dz. Ust. 1926 r. № 6 poz. 31.)

W zezwoleniu należy zastrzec prawo wykonywania robót regulacyjnych i pogłębiarskich w miejscu przewozu, chociażby to miało spowodować przerwę w ruchu przedsiębiorstwa, na wezwanie zatem miejscowego organu Zarządu Dróg Wodnych, właściciel przewozu jest obowiązany przewóz na inny szlak przenieść, lub wykonania przewozu zaniechać bez jakichkolwiek zato odszkodowań.

Przy przewozach o czysto lokalnem znaczeniu dopuszczalne są odstępstwa od powyższych ram, o ile bezpieczeństwo żeglugi i przewożonych osób czy to towarów będzie w całej pełni zagwarantowane.

W o j e w o d a:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 27 września 1927 r.

L. AD. 2105/4/1.

165.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie zatwierdzania uchwał związków komunalnych o podwyższeniu dodatków do państwowego podatku gruntowego oraz o poborze dodatków do opłat od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w Wojew. Warsz. oraz Panów Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 6 października r. b. Nr. 111 SF. 5246/27 (okólnik Nr. 173) — podaję do wiadomości i stosowania się, co następuje:

Uchwały, określające wysokość dodatków do podatków i opłat państwowych, powinny zarządy związków komunalnych — w myśl § 1 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 18.III.1924 roku (Dz. Ust. Nr. 31, poz. 317) — udzielać do wiadomości organom, powołanym do wymiaru odnośnych danin państwowych przynajmniej na miesiąc przed rozpoczęciem okresu budżetowego, przyczem — o ile chodzi o uchwały, podlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej, ma być do zawiadomienia tego dołączony dowód zatwierdzenia tychże uchwał.

Ponieważ do uchwał podatkowych związków komunalnych, podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej, powinien być między innemi, dołączony preliminarz budżetowy odnośnego związku, przeto zwykle uchwały tego rodzaju są rozpatrywane przez władzę nadzorczą równocześnie z przedłożonym jej do zatwierdzenia preliminarzem budżetowym.

W konsekwencji jednakże uchwały związków komunalnych o poborze dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych nie zawsze mogą być właściwym władzom wymiarowym podane do wiadomości w takim terminie, ażeby mogły one być uwzględnione przy wymiarze opłat państwowych. Komplikuje to wymiar tych opłat i opóźnia, jeśli nie udaremnia, pobór dodatków przez związki komunalne.

Dla usunięcia tych złych skutków, zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, ażeby uchwały związków komunalnych, dotyczące dodatków, wymienionych w poprzednim ustępie, zatwierdzane były przez władzę nadzorczą nawet przed otrzymaniem przez nią preliminarzy budżetowych tychże związków, o ile tylko władza nadzorcza stwierdzi, iż dodatki te w tejże wysokości pobierane były przez odnośne związki w poprzednim roku budżetowym, gdy więc stanowią one niejako już normalne, z roku na rok się powtarzające, źródło dochodowe tychże związków.

Taki sam tryb postępowania mogą władze nadzorcze stosować odnośnie do zatwierdzania uchwał w sprawie podwyższenia dodatków komunalnych do państwowego podatku gruntowego w myśl przepisów ustępu drugiego art. 14 ustawy z dn. 15.VI.1923 r. (Dz. Ust. № 65, poz. 505), o ile dodatki te wedle podwyższonej normy były już pobierane w latach poprzednich, a władza nadzorcza, na podstawie znajomości warunków lokalnych, nie będzie miała wątpliwości co do konieczności dalszego poboru tych podwyższonych dodatków.

Za Wojewodę:
(—) *Samolewicz.*

Warszawa, dn. 17 października 1927 r.
L. SM. 3770/1.

166.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie interpretacji art. 33 dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej.

Do P. P. Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast Płocka, Włocławka i Żyrardowa.

Według art. 33 dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 13 poz. 141) członków Wydziału Powiatowego wybiera zwykłą większością głosów Sejmik „z mieszkańców powiatu", posiadających bierne prawo wyborcze ,do rad miejskich lub gminnych.

Wobec podniesionych wątpliwości, czy w wypadkach gdy na terenie powiatu administracyjnego, istnieje miasto wydzielone, na członków wydziału powiatowego mogą być wybrani mieszkańcy całego powiatu administracyjnego, czy tylko osoby zamieszkałe w okręgu powiatowego związku komunalnego—Min. Spraw Wewn. wyjaśnia, że uprawnienia polityczne obywateli mogą być—ograniczane jedynie w wypadkach wyraźnego nakazu względnie zakazu, zawartego w obowiązujących przepisach, przyczem nasuwające się co do tego wątpliwości w myśl przyjętych zasad wykładni obowiązujących przepisów, należy—z reguły interpretować w sensie rozszerzającym te uprawnienia.

Ponieważ powołany na wstępie art. 33 dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej, nie zawiera pozytywnego przepisu, któryby ograniczał prawo obieralności na członków wydziału jedynie do osób zamieszkałych w okręgu powiatowego związku komunalnego, a brzmienie tego artykułu oraz względy celowości przemawiają za interpretacją rozszerzającą, należy przyjąć, że na członków wydziału powiatowego mogą być wybrani mieszkańcy całego powiatu administracyjnego, a nie tylko z okręgu powiatowego związku komunalnego, o ile w myśl

powołanego art. 33 mają bierne prawo wyborcze do rad miejskich lub gminnych.

Powyższe podaję do wiadomości na zasadzie reskryptu z dnia 10.X.r.b. Nr. SS. 5341.

Za Wojewodę:
(—) *Samolewicz*

Warszawa, dnia 13 października 1927 r.
L. S.M. 3791/1.

167.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie sprzedaży szczepionek i surowic w detalicznych składach materjałów aptecznych.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Coraz częściej dochodzi do mojej wiadomości, że na terenie Warszawskiego Województwa składy detaliczne materjałów aptecznych prowadzą sprzedaż szczepionek, surowic i innych produktów bakteryjnych.

Sprzedaż wymienionych artykułów w myśl Ustawy Sanitarnej z dn. 19.VII.1919 r. pod żadnym względem nie jest dozwoloną w detalicznych składach materjałów aptecznych, gdyż w rozporządzeniu władz okupacyjnych (Biuletyn Minist. Zdr. Publ. z dn. 1.III.1919 r. № 4) nie figurują one w spisie środków dozwolonych do obrotu w składach detalicznych materjałów aptecznych.

Winni nieprzestrzegania powyższego będą pociągani do odpowiedzialności sądowej, znalezione zaś przy rewizjach artykuły nieobjęte spisem, ulegną konfiskacie.

Zechce Pan Starosta powiadomić zarządzających składami detalicznemi o powyższem i jednocześnie polecić, aby przy rewizji detalicznych składów aptecznych, dokonywanych przez lekarzy powiatowych, była zwracana baczna uwaga, czy składy stosują się do wymienionych przepisów prawnych.

Za Wojewodę;
(—) *Dr. Kl Łazarowicz.*

Warszawa, dn. 13 października 1927 r.

L. ZP. 1621/6—27.

168.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie zatrudnienia w aptekach personelu niefachowego.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Niejednokrotnie stwierdzono, że w niektórych aptekach Województwa Warszawskiego jest zatrudniany personel niefachowy przy sporządzaniu i wydawaniu leków (wbrew okólnikowi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia (z dnia 1.VII.1924 r. Nr. Z.F. 1305/24).

Wobec powyższego wyjaśniam jeszcze raz, że każda nawet pomocnicza praca w aptekach w zakresie przyrządzania i wydawania leków musi być wykonywaną wyłącznie przez personel fachowy, t.j. posiadający kwalifikacje zawodowo-farmaceutyczne.

Winni nieprzestrzegania powyższego, będą karani w myśl istniejących przepisów.

Zechce Pan Starosta o treści niniejszego okólnika zawiadomić wszystkich zarządzających aptekami.

Jednocześnie proszę polecić lekarzowi powiatowemu, żeby podczas inspekcji aptek zwracał uwagę na fachowość personelu aptecznego, w razie zaś stwierdzenia uchybień w tym względzie, aby spisywał protokół i przesyłał do tutejszego Urzędu, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Kl. Łazarowicz*

Warszawa, dnia 14 października 1927 r.
L. ZP. 1672/5.

169.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie udzielania pożyczek na cele związane z zagospodarowaniem pastwisk.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyła do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *Z. Pomianowski*

Warszawa, dnia 24 października 1927 r.
L. RW. 2534/R/21.

TYMCZASOWE ZASADY
udzielania pożyczek na cele, związane z zagospodarowaniem pastwisk.

1. W sprawie postępowania i zachowania formalności przy udzielaniu przez Państwowy Bank Rolny pożyczek na cele, związane z zagospodarowaniem pastwisk oraz w sprawie nadzoru nad użyciem tychże pożyczek—obowiązują zasady ogólne o udzielaniu pożyczek na podniesienie wytwórczości zwierzęcej (Nr. 1596.R.III z dnia 30.IX.1926 r.) z tem jednakże zastrzeżeniem, że niniejsze zasady czego innego nie postanawiają.

2. Pożyczki na cele, związane z zagospodarowaniem pastwisk, będą udzielane najwyżej

na przeciąg lat pięciu, za oprocentowaniem rocznem 4% wraz z dodatkiem administracyjnym na rzecz Państwowego Banku Rolnego, który od pożyczek na kapitał obrotowy wynosi 2%, a od pożyczek na inne cele 1% w stosunku rocznym.

3. Udzielanie pożyczek na terminy dłuższe dopuszczalne jest w każdym poszczególnym wypadku jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Rolnictwa.

4. Do podania o pożyczkę winien być dołączony wypełniony kwestjonarjusz według wzoru, ustalonego przez Państwowy Bank Rolny, a dotyczący osoby ubiegającej się o pożyczkę i jej stosunków gospodarczych i majątkowych. Prawdziwość danych, wymienionych w kwestjonarjuszu, winna być potwierdzona przez właściwy urząd gimnny (magistrat).

5. Ponadto do podań winien być dołączony:

I. Plan zagospodarowania pastwiska uwzględniający:

a) opis pastwiska w szczególności:

aa) obszar,
ab) położenie,
ac) glebę,
ad) roślinność,
ao) wodopój,
af) dotychczasowe przeznaczenie i stan użytkowy,
ag) potrzebę i możliwość meljoracji;

b) w razie wspólnego użytkowania danego pastwiska, wykaz uprawnień i ich rozmiar tak co do obszaru pasania, jak i ilości rodzaju i wieku paść mogących się zwierząt z ewentualnem zaznaczeniem przeciętnej użytkowania, przysługującego poszczególnym uprawnianym w zakresie dopuszczalnego wspólnego użytkowania;

c) program zagospodarowania pastwisk (zabiegi, mające na celu znaczne podniesienie wydajności pastwiska z wyjątkiem nawadniania i odwadniania);

d) uregulowanie użytkowania pastwiska co do czasu, liczby, rodzaju i wieku pasących się zwierząt, wypasania poszczególnych działek i t. d.;

II. Kosztorys projektowanego zagospodarowania pastwiska z podaniem kalkulacji powiększenia dochodowości:

6. O konieczności i celowości udzielenia kredytu na cele związane z zagospodarowaniem pastwisk winny wydać w poszczególnych wypadkach opinję:

a) na obszarze województw zachodnich — Izby Rolnicze;

b) na obszarze województw południowych — Towarzystwo Gospodarskie Wschodniej Małopolski, względnie Mołopolskie Towarzystwo Rolnicze;

c) na obszarze województw środkowych— Centralne Towarzystwo Rolnicze, względnie Centralny Związek Kółek Rolniczych;

d) na obszarze województw wschodnich— Wojewódzkie Towarzystwa, względnie Związki Kółek Rolniczych.

7. Skrypt dłużny winien objąć zobowiązanie:

a) wykonanie robót, związanych z zagospodarowaniem, oraz

b) użytkowania pastwiska w ściśle określony sposób, stosownie do załączonego planu.

c) bezzwłocznego zwrócenia pieniędzy w razie niewypełnienia jednego z powyższych zobowiązań.

170.

WYKAZ

unieważnionych kart i wydanych odpisów kart dla zwierząt pociągowych w pow. skierniewickim.

№ zagubionej karty ewidencyjnej	Nazwisko i imię posiadacza konia	Miejsce zamieszkania	Wiek, płeć maść i typ	№ wydanego odpisu karty ewidencyjnej
70672/IV	Widuliński Michał	Doleck	1.6, wałach, skarogniady, taborowy	23
70661/IV	Gołębiowski Antoni	Doleck	1.5, klacz, kasztanowato łysa, taborowy	22
84086	Mikulski Władysław	Doleck	1.15, klacz, kara, taborowy	21

Warszawa, dnia 3.X. 1927 roku.
L. AD.[f] 35/III/2.

Naczelnik W-łu Administracyjnego:
(—) *St. Okulicz.*

171.

KOMUNIKAT M. S. Z.

W sprawie odszkodowań wypłaconych przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki rodzinom żołnierzy Armji Amerykańskiej poległych w wojnie światowej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na podstawie obowiązującego obecnie regulaminu Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych Ameryki podania osób, które były zależne materjalnie od poległych na wojnie, ewentualnie zmarłych z powodu wypadków podczas służby w wojsku Stanów Zjednoczonych, mogą być przedkładane dyrekcji Biura Weteranów Stanów Zjednoczonych w Waszygtonie jedynie przed upływem lat dziesięciu od daty śmierci danego żołnierza. Zatem w r. 1928 ulegną przedawnieniu niezgłoszone pretensje tego rodzaju, wynikłe wskutek wypadków podczas wojny światowej.

O wypłatę odszkodowania wojennego mogą się ubiegać: żona o ile nie wyszła zamąż ponownie, dzieci, matka lub ojciec, pasierby, nieślubne lub adoptowane dzieci poległego, ewentualnie zmarłego w związku ze służbą w wojsku Stanów Zjednoczonych.

Wobec powyższego osoby zainteresowane, które dotychczas nie zgłosiły swych pretensji, winne w interesie własnym zgłosić swe podania bezpośreonio do:

**„U. S. Weterans Bureau
Waschington D. C."**

lub też należycie ostemplowane do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Podanie wstępne może być w formie zwykłego listu w języku polskim. W podaniu należy wyszczególnić imię i nazwisko danego żołnierza, nazwę miejscowości w Stanach Zjednoczonych Ameryki, z której wstąpił do służby w wojsku i o ile możliwe rodzaj broni i ewentualnie dokładny adres wojskowy.

Powyższe nie dotyczy spraw będących w toku załatwienia lub załatwionych.

172.

Zarządzenia prasowe

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem z dn. 10 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. № 45 poz. 398) odebrało debit pocztowy następującym czasopismom i zakazało ich rozpowszechnianiu na obszarze Rzecypospolitej Polskiej:

1. „Die Woche" wydawane w Berdyczowie w języku żydowskim (Nr. IV. A. A. 5162/Di/27 z dn. 27.9.1927 r.).
2. „Komunistyczny Szlach" wydawane w Worszy w języku białoruskim (Nr. IV. A. A. 5154/kam/27 dn. 27.9.1927 r.).
3. „Proletarischer Gedank" wydawane w Moskwie w języku żydowskim (Nr. IV. A.A. 5163/Pro/27 z dn. 27.9.1927 r.).
4. „Die Rojte Wełt" wydawane w Charkowie w języku żydowskim (Nr. IV. A. A. 5159/Roj/27 z dn. 27.9.1927 r.).
5. „Radjomskij Sielianin" wydawane w Charkowie w języku ukraińskim (Nr. IV. A. A. 5160/Ra/27 z dn. 27.9.1927 r.).
6. „Krasnyj Nikołajew" wydawane w Nikołajewie w języku rosyjskim (Nr. IV. A. A. 5156/Kra/27 z dn. 27.9.1927 r.).
7. „Rotes Gewerkschafts Bulletin" wydawane w Berline w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5147 /Rot/27 z dn. 27.9.1927 r.).
8. „Kamsamolskaja Staronka" wydawane w Rosji w języku białoruskim (Nr. IV. A. A. 5155/Kam/27 z dn. 27.9.1927 r.).
9. „Kamsamolskaja Prawda" wydawane w Moskwie w języku rosyjskim (Nr. IV. A. A. 5165/Kam/27 z dn. 27.9.1927 r.).
10. „Iuternationales Textilarbeiter Bulletin" wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5148/Int/27 z dn. 27.9.1927 r.).
11. „Oberschlesische Volksstimme" wydawane w Gliwicach w języku niemieckim (Nr. A. A. 4697/Ober/27 z dn. 27.9.1927 r.).
12. „Arbeiterstimme" wydawane w Dreznie w języku niemieckim (Nr. A. A. 5134/Arb/27 z dn. 27.9.1927 r.).
13. „Na pomoc" wydawane w Paryżu w języku polskim (Nr. A. A. 4684/Na/27 z dn. 27.9.1927 r.).
14. „Izwiestija Odieskogo Okrużkoma i Okrispołkoma" wydawane w Odesie w języku rosyjskim (Nr. A. A. 5133/Izw/27 z dn. 27.9.1927 r.).
15. „Czerwonij Pieriec" wydawane w Charkowie w języku ukraińskim (Mr. A. A. 5137/Cze/27 z dn. 27.9.1927 r.).
16. „Das neue Dorf" wydawane w Charkowie w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5151/Dor/27. z dn. 27.9.1927 r.).
17. „Ukraiński Wisti" wydawane w Paryżu w języku ukraińskim (Nr. A. A. 5151/Ukr/27. z dn. 27.9.1927 r.).
18. „Danziger Arbeiter Zeitung" wydawane w Gdańsku w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5152/Danz/27 z dn. 27.9.1927.).
19. „Antireligjoznik" wydawane w Moskwie w języku rosyjskim (Nr. A. A. 5157/Anti/27 z dn. 27.9.1927 r.).
20. „Das Proletarische Kind" wydawane w Wiedniu w języku niemieckim (Nr. A. A. 3733/27 z dn. 27.9.1927 r.).
21. „Ku nowej szkole" wydawane w Moskwie w języku polskim (Nr. A.A.5138/Ku/27 z d. 27 9.1927 r.).
22. „Der Internationale Pransportarbeiter" wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. A. A. 5146/Int 27 z dn.9.1927 r.).
23. „Der Junge Bolschewik" wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. A. A. 5135/Jun/27 z dn. 27.9.1927 r.).
24. „Wsieswit" wydawane w Charkowie w języku ukraińskim (Nr. IV. A. A. 5131/Wsie/27 z dn. 6.10.1927 r.).
25. „Nowa gromada" wydawane w Charkowie w języku ukraińskim (Nr. IV. A. A. 5158/No/27 z dn. 6.10.1927 r.).
26. „Internationales Matallarbeiter Bulletin" wydawane w Berlinie w języku niemickim (Nr. A. A. 5143/Mat/27 z dn. 6.10.1927 r.).
27. „Uczytielskaja Gazieta" wydawane w Moskwie w języku rosyjskim (Nr. IV. A. A. 5164/Ucz 27 z dn. 6.10.1927 r.).

28. „Die Kamunnistische Internationale” wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. A. A. 5142/Kam/27 z dn. 6.10.1927 r.).

29. „Radianskij Statistyk“ wydawane w Charkowie w języku ukraińskim (Nr. IV. A. A. 3553/27 z dn. 6.10.1927 r.).

30. „Pionier“ wydawane w Moskwie w języku żydowskim (Nr. IV. A. A. 5161/Pio/27 z dn. 6.10. 1927 r.).

31. „L'avant - Garde Ouvriere et Paysanne“ wydawane w Paryżu w języku francuskim (Nr. IV. A. A. 5132/L'Av/27 z dn. 6.10.1927 r.).

32. „Der Rote Stern” wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. IV A. A. 5145/Rot/27 z dn. 6.10.1927 r.).

33. „Jugend Internationale Kamfargan der Komunistischen Jugendinternationale” wydawane w Wiedniu w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5140 /Jug/27 z dn. 6.10.1927 r.).

34. „Pskowskij Nabat” wydawane w Pskowie w języku rosyjskim (Nr. IV. A. A. 5167/Psk/27 z dn. 6.10.1927 r.).

35. „Proletarische Jugend im Bild” wydawane w Berlinie w języku niemieckim (Nr. IV. A. A. 5139/Pro/27 z dn.6.10. 1927 r.).

36. Wieczerniaja Moskwa” wydawane w Moskwie w języku rosyjskim (Nr. IV A.A. 5166/Wiecz/27 z dn. 6.10.1927 r.).

173.

Obwieszczenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na mocy postanowienia Wojewody Warszawskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa stowarzyszenia	Siedziba stowarzyszenia		Uwagi
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat	
29.IX.1927 r.	2574/2/V	1408	Rodziciel. Koło Szkol. przy Gimn. Żeńskiem w Skierniewicach	Skierniewice	skierniewicki	
„	3473/1/V	1409	Towarzystwo Rzemieślnicze „Siła“	Żuromin	sierpecki	
„	3485/1/V	1410	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Przemysłów	łowicki	
22.IX.1927 r.	3484/1/V	1411	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Sobota	łowicki	
29.IX.1927 r.	3482/1/V	1412	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Łyszkowice	łowicki	
30.IX.1927 r.	1829/3/V	1413	Klembowskie Kółko Myśliwskie	Klembów	radzymiński	
6.X.1927 r.	1120/3/V	1414	Powiatowe Kółko Łowieckie „Jeleń”	Płock	płocki	
29.IX.1927 r.	3243/2/V	1415	Kółko Rolnicze	Wola Gosławska	łowicki	
26.IX.1927 r.	3421/1/V	1416	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Oleszno	lipnowski	
6.X.1927 r.	2937/1/V	1417	Towarzystwo Przeciwgruźliczne	Pułtusk	pułtuski	
11.X.1927 r.	3632/1/V	1418	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Warka	grójecki	
„	3614/1/V	1419	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Osiek	łowicki	
„	3582/1/V	1420	Kółko Rolnicze	Kurowo	włocławski	
„	3663/1/V	1421	Kółko Rolnicze „Snop”	Wszeliny	sochaczewski	
„	2914/2/V	1422	Gminne Kółko Łowieckie	Dobre	mińsko-mazowiecki	
14.X.1927 r.	3670/1/V	1323	Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej	Kozia Góra	kutnowski	
„	3673/1/V	1424	Kółko Rolnicze „Gospodarz”	Zaręby	przasnyski	
„	3674/1/V	1425	Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej	Warka	grójecki	
17.X.1927 r.	3746/1/V	1426	Rodzicielskie Koło Szkolne przy Gimnazjum koedukacyjnem Sejmiku Pow. w Sochaczewie	Sochaczew	sochaczewski	

174.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 21 września 1927 r. Nr. AP. 9186/Kw/27. udzieliło pozwolenia Komitetowi Budowy Pomnika Szkoły im. Henryka Sienkiewicza w ziemi Łukowskiej na urządzenie kwesty pod postacią zbierania składek pieniężnych na 6 książek, które winny być zaopatrzone numerem kolejnym, oparafowane, posiadać pieczęć Komitetu. Kwestarze zaś powinni posiadać legitymacje imienne z fotografją kwestarza i pieczęcią Komitetu, poświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji. Zebrane w ten sposób fundusze, przeznaczone będą na budowę szkoły im. Henryka Sienkiewicza.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 1.VIII.1928 r. na obszarze Woj. Lubelskiego, Warszawskiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Białostockiego, Wileńskiego, Nowogródzkiego i Poleskiego — pod warunkiem, że rzeczowy Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich, będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 28 września 1927 r. Nr. IV. AP. 10269/27/Kw. udzieliło pozwolenia Okręgowi Warszawskiemu Związku Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej na urządzenie sprzedaży 200.000 sekretników w cenie po 25 groszy za sztukę, które jednocześnie służyć będą za losy loterji fantowej, urządzonej na warunkach wymienionych w zezwoleniu z dnia 24.VIII.27 r. L. 7412/27 Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej. Sekretniki te winny być ponumerowane, zaopatrzone w cenę i posiadać pieczęć Związku.

Uzyskane w ten sposób fundusze przeznaczone będą na budowę gmachu Związku. Wszelkiego rodzaju sprzedaż uliczna jest wyłączoną.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 1.II.28 roku na obszarze całej Rzplitej Polskiej z wyjątkiem Województwa Śląskiego, pod warunkiem, że rzeczony Związek i osoby przez ten Związek wydelegowane dla celów sprzedaży będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 30 września 1927 r. Nr. AP. 5303/27/Kw. udzieliło pozwolenia Radzie Parafjalnej rz.-kat. parafji w Starczy na urządzenie kwesty pod postacią zbierania składek pieniężnych na 5 książek, które winny być oparafowane i zaopatrzone pieczęcią Rady, osoby zaś kwestujące winny posiadać legitymacje imienne z fotografjami, zaopatrzone pieczęcią Rady i poświadczone przez miejscowe władze administracyjne. Zebrane z kwesty fundusze mają być przeznaczone na budowę kościoła w Starczy.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31.XII.1927 r. na obszarze Woj. Kieleckiego. Warszawskiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Białostockiego pod warunkiem, że rzeczona Rada i osoby przez tę Radę wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 4.X.1927 r. Nr. AP. 10124/Kwe/27/R. udzieliło pozwolenia Towarzystwu Uniwersytetu Robotniczego w Warszawie na urządzenie w dniu 4 grudnia 1927 r. jednorazowej zbiórki publicznej na obszarze całej Rzeczypospolitej za wyjątkiem Województwa Śląskiego na cele pracy oświatowej T. U. R.

Zbiórka odbywać się będzie pod postacią sprzedaży znaczka z napisem „Na oświatę Młodzieży Robotniczej T. U. R.“

Osoby upoważnione do kwesty winny być zaopatrzone w legitymacje imienne wydane przez Zarząd Główny T. U. R. i poświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji, puszki zaś do zbierania ofiar winny być ponumerowane i zapieczętowane.

Zarówno rzeczone Towarzystwo jak i osoby przez nie wydelegowane winny ściśle stosować się do obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 6.X.1927 r. Nr. AP. 8560/27/Kwe/R. zezwoliło Zarządowi Głównemu Polskiego Tow. Opieki nad Grobami Bohaterów w Warszawie na urządzenie kwesty w czasie od 1 do 3 listopada włącznie 1927 r., po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej za wyjątkiem Województwa Śląskiego i st. m. Warszawy, na cele związania z potrzebami Tow. Opieki nad Grobami Bohaterów, pod warunkiem, że Zarząd Główny Polskiego Tow. Opieki nad Grobami Bohaterów i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały obowiązujących przepisów.

Wojewoda Warszawski decyzją z dnia 27 października 1927 roku. L. BP. IV/3914/1. zezwolił zakonowi O. O. Franciszkanów w Teresinie na przeprowadzenie kwesty otwartej w czasie do dnia 31.XII.1927 r. na terenie Województwa Warszawskiego na cele związane z prowadzeniem akcji religijno-oświatowej pod następującymi warunkami:

1. osoby kwestujące winny być zaopatrzone w zesznurowane i przenumerowane książki kwestarskie, poświadczone przez starostwo w Sochaczewie, do których wszelkie ofiary w naturze i pieniądzach winny być wpisywane.

2. Osoby kwestujące winny posiadać dowody osobiste oraz legitymacje imienne, wydane

im przez Zakon O.O. Franciszkanów z podaniem celu kwesty i numeru książki kwestarskiej oraz odpisu niniejszego zaświadczenia.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Gołąb*
Radca Wojewódzki.

175.

Ostrzeżenie.

Ostrzega się, że niżej podane osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i wyłudzają nieprawnie wsparcia na rachunek gminy swej przynależności:

1. Stawski Stanisław Ignacy, syn Jana i Juljanny z Ostrowieckich, ur. 30.VII.1870 r. zapisany do ks. lud. stałej gm. Pręczki pow. rypińskiego.

2. Drobczyk Paweł, syn Pawła i Pauliny, lat 42, przynależny do gminy Siemianowice Śląskie.

3. Zdarzyl Franciszek, syn Marcina i Zuzanny, ur. 19.IV.1906 r. w Borku pow. cieszyńskiego.

4. Makowska Feliksa, córka Wawrzyńca i Michaliny ur. w 1890 r. ost. zam. w Łodzi.

5. Jaśkiewicz Antoni, syn Wasyla i Barbary, ur. w 1892 r. w gm. Stechnikowce pow. tarnopolskiego.

6. Skwarek Mikołaj, wyłudza wsparcie na rachunek gm. Brody, wojew. tarnopolskiego.

7. Pałys Tekla, córka Wojciecha i Marjanny, lat 55 ze wsi Wołosówka, gm. Nowy Dwór, pow. kowelskiego.

8. Panasiuk Piotr, syn Demjana i Tatjany, ur. we wsi Zalesie pow. kobryńskiego.

9. Kuśnierz Wojciech, syn Jakóba i Anny, ur. w 1891 r. przynależny do gm. Nieledwi pow. żywieckiego.

10. Jarko Józef, syn Jana i Barbary urodz. w 1859 r. przynależny do gminy Cisiec powiatu żywieckiego.

11. Gieglecki Józef, syn Jakóba i Małgorzaty, ur. w 1903 r. przynależny do gm. Żarki pow. chrzanowskiego.

12. Siata Jan, syn Stanisława i Agaty ur. w 1900 r. przynależny do gm. Luszowice pow. chrzanowskiego.

13. Nowak Augustyn, syn Franciszka i Rozalji, ur. 1.IX.1881 r. w Orzechu pow. tarnogórski.

14. Krzypkowski Andrzej, przynależny do gm. Rzeki, pow. radomskiego.

15. Borkowska Katarzyna, przynależna do gm. Rzeki.

16. Korebko Michał, urodzony 22.X.1898 r. w Jasłowcu.

17. Margulies Rosa, ur. w Mikulińcach pow. tarnopolskiego.

18. Turek Adam, syn Antoniego, ur. 1898 r. zam. w Dąbrowie Górniczej, pow. będzińskiego.

19. Lodkowski Józef, lat 33, ze Słupi pow. włoszczowskiego.

20. Nowakowa Juljanna, lat 61, ze Słupi, pow. włoszczowskiego.

21. Cieśliński Marcin, lat 53, ze Słupi, pow. włoszczowskiego.

22. Widkiera Tomasz, lat 81, ze Słupi pow. włoszczowskiego.

23. Talar Agnieszka, lat 25, ze Słupi, pow. włoszczowskiego.

24. Smaga Tomasz, lat 30, z Chrząstkowa, pow. włoszczowskiego.

25. Zawadzka Marjanna, lat 20, z m. Włoszczowa, pow. włoszczowskiego.

26. Kłopot Antoni, lat 26, z Lelowa, pow. włoszczowskiego.

27. Kondas Władysław Stanisław, lat 22, z Lelowa, pow. włoszczowskiego.

28. Jałosiński Jan, lat 54, z Dobromierza, pow. włoszczowskiego.

29. Stanisz Stanisław, lat 24, z Dobromierza, pow. włoszczowskiego.

30. Duszański Józef, syn Andrzeja i Antoniny, ur. 18.II.1908 r. we wsi Dziurów, gm. Czyżów Szlachecki, pow. opatowskiego.

31. Ptak Marjanna, lat 23, córka Pauliny, zam. we wsi Wesołówce, gm. Juljanów, pow. opatowskiego.

32. Juszczyk Marcin, syn Jana i Rozalji, lat 28, przynależny do gm. Wojkowice Kościelne, pow. będzińskiego.

33. Fijołek Marta, córka Marjanny, lat 20, mianuje się żoną Juszczyka Marcina, przynależna do gm. Wojkowice Kościelne, pow. będzińskiego.

176.

Poszukiwania.

Zarządza się poszukiwanie:

1) Jana Grzybowskiego, który przed kilkoma miesiącami wyjechał z maj. Juryszewo, gm. Rogozino, pow. płockiego, pozostawiając swą rodzinę bez środków do życia. Wyżej wym. pełnił obowiązki kowala dworskiego. O wynikach poszukiwań należy powiadomić Starostwo w Płocku.

2) Marji Podleśnej z Proszowej (pow. tarnopolski) córki Wasyla i Anny, która pozostawiwszy swe nieślubne dziecko bez środków na utrzymanie, wyjechała w niewiadomym kierunku. O wynikach poszukiwań należy powiadomić Starostwo w Tarnopolu.

3) Osobnika podającego się za Mikołaja Fedorowicza Semanowa, który po przekroczeniu nielegalnie granicy w Cieszynie dn. 7 czerwca r. b. został zatrzymany przez Powiatową Komendę P.P. w Stanisławowie i po odbyciu kary otrzymał polecenie zgłoszenia się w Starostwie, czego jednak nie uczynił i znikł bez śladu. O wynikach poszukiwań należy powiadomić Starostwo w Stanisławowie.

177.

Ruch służbowy.

I. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

A. Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Józefa Urpszę urzędnika VII st. sł. pomocnika Inspektora farmaceutycznego z Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę do Urzędu Wojewódzkiego i poruczył mu pełnienie obowiązków Inspektora farmaceutycznego.

B. Wojewoda Warszawski:

a) dopuścił Wacława Wendego i Aleksandra Dessau'a do praktyki administracyjnej I kat.,
b) mianował D-ra Lucjana Dulińca prow. urz. VIII st. sł.,
c) zawarł umowy służbowe z inżynierámi: Eugenjuszem Chodołem i Tadeuszem Kowalewskim w IX gr. up.,
d) przeniósł Aleksandra Wernika, sekretarza IX stop. służb. z Urzędu Wojewódzkiego do Starostwa w Płońsku.

II. W STAROSTWACH.

A. Minister Spraw Wewnętrznych:

a) ustalił w służbie państwowej Gustawa Orłowskiego, Starostę w Rawie Mazowieckiej.
b) przeniósł Starostę Czesława Gajzlera z Rypina do Łowicza i Starostę Wacława Malanowskiego z Łowicza do Rypina.

B. Wojewoda Warszawski:

a) zawarł umowę służbową z D-rem Ignacym Lichodziejewskim na stanowisko pomocnika lekarza powiatowego w VIII gr. up. w Starostwie w Warszawie,
b) zawarł umowę służbową z Franciszkiem Cieślińskim w VIII gr. upos. w Starostwie w Płocku, Kazimierzem Szczurzewskim w Starostwie w Radzyminie i Stanisławem Zygmuntowiczem w Starostwie we Włocławku w XI gr. up.
c) zwolnił Adolfa Niedźwiedzia, prakt. adm. II kat. w Starostwie w Radzyminie.

UWAGA: W poprzednim numerze Dziennika Urzędowego wydrukowano mylnie „D-ra Wojciecha Trąbczyńskiego" zamiast „Tomczyńskiego".

Dział Obwieszczeń.

a) Komasacje i parcelacje gruntów, likwidacje serwitutów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 25.V.1927 r. zostały włączone do obszaru scaleniowego wsi Radzikowo, gm. Sielec pow. płońskiego około 40 ha. gruntów ukazowych, objętych tabelą nadawczą pomienionej wsi, oraz około 12,8 ha gruntu hipotecznego osady pokarczemnej, zapisanej w księdze wieczystej nieruchomości ziemskiej Sielec.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24.VI.1927 r. zostały objęte postępowaniem scaleniowem grunty ukazowe wsi, Karniewo Tłucznice, gminy Karniewo, pow. makowskiego o obszarze około 17,49 ha za wyjątkiem gruntów wpisanych pod Nr. 1, 2 i 3 tabeli likwidacyjnej pomienionej wsi, oraz grunty hipoteczne z dóbr Karniewo Tłucznice o obszarze około 297,77 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że prawomocnem orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 21/VII-27 r. zostały objęte postępowaniem scaleniowym wszystkie grunty znajdujące się w obrębie wsi Krzesino, gminy Kutno, pow. kutnowskiego, łącznie z częścią gruntów maj. „Dobra Krzesino" o obszarze około 2 ha.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Drwalew gm. Drwalew powiatu Grójeckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem łącznie z częścią gruntów maj. Drwalew lit. A., stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 25.V. 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Szygi Stare gm. Sieluń powiatu makowskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem, stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 23.VI.1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Jarczewo gm. Skępe powiatu lipnowskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem łącznie z częścią gruntów wsi Jarczewo Stara Baba i Wioska, stosowanie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24.II.1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Opacz Duża gm. Skorosze powiatu warszawskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem łącznie z gruntami p. n. „Osada kowalska Janówka", stosowanie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 24.VI.1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Dunaj gm. Słupsk powiatu mławskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem, stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 23.VI.1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Popowo Borowe gm. Nasielsk powiatu pułtuskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem, stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 21.VII.1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie na podstawie art. 19 z dnia 11/V. 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich (Dz.Ust.N.90/23 poz. 706) niniejszym zawiadamia: Jana Linka, Antoniego Linka, Jana Mroza, Antoniego Dziewulskiego, Piotra Nowosielskiego, Jana Meljon, Pawła Krawczyka, Rocha i Aleksandrę małż. Linka, Adama Kwodziejczyka, Stanisława i Małgorzatę małż. Szczerba, Feliksa Linka, Adama Skrzecz, Pawła i Marjannę małż. Kowalskich, Stanisława Twardowskiego, Józefa i Marjannę małż. Dyga, Tomasza Kłębek, Jana i Marjannę małż. Łach, Andrzeja i Katarzynę małż. Skora, Franciszka Sośnickiego, Katarzynę Swidwa, Adama i Marjannę małż. Załoga, Marjannę Dyga, Władysława Króla, Adama Mroza, Józefa Linka, Franciszka i Juljannę małż. Trzcińskich, hipotecznych właścicieli nieruchomości ziemskiej „Dobra ziemskie Wypychy", powiatu pułtuskiego, że w dniu 24 listopada 1927 roku na posiedzeniu jawnem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Warszawie rozpoznawana będzie sprawa przymusowej likwidacji serwitutów wsi Wypychy, gminy Somianka, powiatu pułtuskiego, obciążających dobra ziemskie Wypychy i że niestawiennictwo osób wymienionych nie wstrzyma biegu sprawy.

---

b) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Banku Gospodarstwa Krajowego w poszukiwaniu od firmy „Białobrzeski, Łempicki, Zwierzchowski i S-ka Akc. „Pancerz" 60.000 złotych, w dniu 7 lutego 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej działki gruntu o przestrzeni 30 morgów z „Kolonji Nowa Warszawa", powiatu warszawskiego, należącej do spółki firmowej „M. Białobrzeski, Z. Łempicki, I. Niżyński, M. Zwierzchowski i spółka—fabryka wyrobów ceramicznych „Pancerz" w Młocinach z zabudowaniami: a) budynkiem fabrycznym murowanym, krytym ruberoidem, składający się 1) z kotłowni, 2) maszynowni, 3) pieca tunelowego, 4) suszarni bocznej prawej z przybudówką, 5) suszarni bocznej lewej, 6) suszarni górnej, 7) maszynowni drugiej; b) z domem mieszkalnym parterowym, drewnianym, obmurowanym cegłą, krytym gontem, z poddaszem, mieszczący w sobie 6 lokali jednoizbowych z kuchniami; c) przybudówką murowaną, jednopiętrową, niewykończoną; d) wozownią (szopą) drewnianą; e) i ruchomościami, które z przeznaczenia związane są z nieruchomością: 1) lokomobilą Garett-Smith z kominem żelaznym, 2) motorem spalinowym na gaz ssany firmy „Paulos", 3) gazem generatorem skruber oczyszcz. suchym zbiornikiem gazu bakiem na wodę (chłodnicą) i z połączeniami rurowemi; 4) pompą ssąco-tłoczącą; 5) prądnicą elektryczną Berlin Nr. 1557 — 14 HP.; 6) deską rozdzielczą z aparatami; 7) wodociągiem do maszyn; 8) wałami transmisyjnemi z łożyskami, sztenderami i kołami pasowemi różnych wymiarów; 9) elewatorem do gliny szuflowym z walc. i napęd.; 10) mieszadłem do gliny (zasilaczem) z napędem; 11) dwoma parami walców zwykłych i precyzyjnych z kołami pasowemi; 12) maszyną do cegły Grekego 38 cent. sznekową z napęd.; 13) z elewatorem do gliny małym do

opuszczania; 14) podnośnikiem do wozów suszarnianych z napędem; 15) basenem żelaznym do wody; 16) walcami zapasowemi do ceglarki (zwykłe) z napędem; 17) prasą do wyrobu dachówek B-ci Bükler rewolwerową; 18) wentylatorem turbinowym do lokomobili; 19) dwunastoma płytami do prasy rewolwerowej; 20) 1 matrycą do prasy rewolwerowej do dachów; 21) pasami transmisyjnemi do wszystkich maszyn; 22) wentylatorem nadmuchowym; 23) motorem elektrycznym z deską rozdzielczą; 24) wentylatorem kominowym; 25) motorem elektrycznym z deską rozdzielczą; 26) krajzegą z napędem; 27) aparatem do przesuwania wozów piecowych; 28) motorem elektrycznym do niego; 27) aparatem do wyciągania wozów suszarnianych; 30) z motorem elektrycznym do niego; 31) aparatem do opuszczania wozów; 32) wentylatorem suszarnianym z instalacją; 33) dwoma przesuwnicami do wozów suszarnianych; 34) dwoma przesuwnicami do wozów piecowych; 35) 180 wozami suszarnianemi; 36) 40 wozami piecowemi; 37) pompą agregot turbinową; 38) 700 mtr. b. kolejki 0,75 mtr. rur 126 mtr. — 0,60 mtr. szer., tarczami obrotowemi, rurociągami, oparkaniem z drutu kolczastego na rozciągłości 7.000 mtr.; 4 studniami, 1 żórawiem, 1 pompą; 850 metrami szosy; instalacją elektryczną wewnętrzną i zewnętrzną z własnej stacji oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 15 grudnia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 280.700 zł. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 100.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 10.000 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 619/1927.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie kuratora spadku wakującego po Franciszku Sobolewskim, adwokata Antoniego Wolskiego, w dniu 7 lutego 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej, osady włościańskiej we wsi Wawrzyszew gminy Młociny, pow. Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej, tej-że wsi, pod № 15, przestrzenią około 8 morgów 16 prętów, należącej do Szczepana Adamczyka, na której znajdują się następujące zabudowania: a) dom mieszkalny parterowy drewniany, kryty gontem, b) stajnia drewniana kryta gontem, c) dom drewniany parterowy, kryty gontem pobudowany przez Andrzeja Sawickiego, na gruncie dzierżawionym od S. Adamczyka, i d) dom drewniany mieszkalny kryty dachówką, stanowiący własność Komorowskiej oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 17 sierpnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, nie ma urządzonej księgi hipotecznej i jest na prawach włościańskich, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 15000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1500 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1152/1926 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie adwokata Leona Edwarda Kona-Wojeckiego pełnomocnika Izydora Kona i spadkobierców Szymona Neumana w dniu 9 marca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytacje w drodze działów, nieruchomości ziemskiej „Kolonja we wsi Czyste Nr. 478/33", pow. Warszawskiego, przestrzenią zgodnie z wykazem hipotecznym, 120,736 łokci kwadratowych należącej do Izydora Kona, Szymona Neumana i Warszawskiego Banku Zjednoczonego Sp. Akc. w likwidacji. Na nieruchomości tej znajdują się następujące zabudowania: 1) dom drewniany parterowy, kryty papą, z przybudówką drewnianą krytą papą, 2) reszta po rozwalonej piwnicy, prze-

robiona na składzik, bez dachu, 3) studnia zwyczajna, cembrowina z drzewa, 4) ustęp drewniany. W ogrodzie rosnie 12 drzew owocowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 18 października 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 9100 rb. i 5002000 mk. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 100146 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 10,014 zł. 60 gr.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1628/1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 maja 1927 r. Nr. A. c. 214/25 i na żądanie wierzycielki Szejny Ruchli Hanftwurcel, w dniu 17 stycznia 1928 r. od godz. 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości miejskiej „Kolonja Ustronie B/b/“, położonej w Warszawie przy ul. Toruńskiej Nr. 27, należącej do Szpryncy Hanftwurcel, Ryfki Mezrycer, Dwojry Jabłońskiej i Sury Cajtung, składającej się: z działki ziemi o przestrzeni 1230 saż. kwadratowych według wykazu hipotecznego, domu mieszkalnego drewnianego z takąż przybudówką, domu mieszkalnego drewnianego, komórek z drzewa, ubikacji ustępowej drewnianej, piwnicy murowanej w ziemi, studni cementowej, wozowni drewnianej, czterech szop z drzewa, dwóch budynków drewnianych, drzew owocowych i dzikich, i innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 9 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w Wydziale Hipotecznym pow. Warszawskiego, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 200.004.323 marki 88 fen. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Lycytacja rozpocznie się od sumy 8000 złotych.

Życzący przyjąć udział w lycytacji obowiązany jest złożyć wadjum 800 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego.

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15.

№ 464/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 kwietnia 1927 r. Nr. V.Z.395/23, w dniu 2 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację osady włościańskiej, położonej we wsi Józefów I, gminy Jabłonna, pow. Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 21, należącej do spadku wakującego po Krzysztofie Drozdowskim, składającej się: z działki gruntu o przestrzeni 5 morgów i 255 prętów kwadratowych; z domu mieszkalnego z drzewa, krytego słomą; z sadu owocowego; z lasu mieszanego, karłowatego i innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 23 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie i wspólnym z kimkolwiek posiadaniu, niema urządzonej księgi hipotecznej, obciążona długami nie jest i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 600 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 60 złotych

Wyrunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15.

Nr. 418/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydz. X Cyw. z dn. 26 marca 1926 r. Nr. 2286 w dniu 15 lutego 1928 roku od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Dobra Ząbki lit. B” powiatu Warszawskiego, należącej do Towarzystwa Akcyjnego „Dom”, składającej się z działki ziemi o przestrzeni 1.954.211 łokci kwadratowych i innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 25 stycznia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w. zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 150.466 złotych 69 gr.; na sumę 350.000.000 marek polskich; na sumę 128 funtów szterlingów 17 szylingów czyli

3.253 złote 35 groszy z różnicą kursu w dniu zapłaty i 26 centów 70 guldenów gdańskich czyli 26 złotych 70 gr. z różnicą kursu w dniu zapłaty z %% i kosztami; na sumę 12.000 funtów szterlingów; na sumę 15% od dnia 1 stycznia 1927 roku od sumy 132.145 złotych 45 groszy; na sumę 14.198 złotych 65 groszy z %%; i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 55.000 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 5.500 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15.

№ 440/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydz. I Cywilny z dnia 17 lutego 1926 r. Nr. I.C.2767/25, w dniu 15 lutego 1928 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warzzawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Dobra Glinianki" pow Warszawskiego, należącej do Pawła Łopatina i Jana Łopatina, składającej się z działki ziemi o przestrzeni 17 dziesięcin 872,917 sażeni kwadratowych; i stojącej na tej ziemi w stanie czynnym cegielni pod f. „Okuniew", posiadającej: dom murowany z cegły częściowo piętrowy, z przeznaczenia stanowiący dział maszyn do wyrobu cegły, z maszynami: lokomobilą z kotłem parowym Ortwein Karasiński, maszyną do worobu cegieł: piec Hoffmanowski do wypalania cegły z szopą ponad nim; 8 szop na słupach krytych gontem; oborę murowaną z przybudówką drewnianą; dom mieszkalny z drzewa; dom mieszkalny murowany z cegły; pięć piwniczek z cegły; dwie studnie cementowe; jedną studnię z drzewa z żórawiem; około 1300 metrów toru wązkotorowego i 12 wagoników; 3 sznajdry konne, oraz innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 28 sierpnia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzona księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie; jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2500 dol. amerykańskich, 108,994 rubli i 32 kop. i 255436 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 30.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 3000 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego.

Warunki licytacyjne i dokumentu dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sągu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15.

Nr. 356/26

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanistaw Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydz I Cywilny z dnia 17 lutego 1926 r. Nr. I. C. 2767/25, w dniu 15 lutego 1928 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Dobra Glinianki A" powiatu Warszawskiego, należącej do Pawła Łopatina i Jana Łopatina, składającej się z działki ziemi o przestrzeni 20 dziesięcin i 237.68 sażeni kwadratowych i innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 23 lipca 1926 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie; ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie; jest obciążona długami, kaucjami i zastrzeżeniami na sumę 2500 dolarów amerykańskich, 108994 rubli 32 kop. 255436 zł. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Lycytacja rozpocznie się od sumy 10.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 1000 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego:

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15.

№ 356/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Szcześniak, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Furmańskiej Nr. 16, obwieszcza, że na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie Wydział II Handlowy z dnia 4 października 1926 r. Nr. II.3C.894/1926, w dniu 15 lutego 1928 r. od godziny 10 rano odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie publiczna sprzedaż przez licytację, nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Willa Schronisko" w Świdrze, powiatu Warszawskiego, należącej do Wincentego Żebrowskiego i Czesławy Żebrowskiej, składającej się z placu o przestrzeni 12 morgów 212 prętów, domu mieszkalnego murowanego, dwupiętrowego; przybudówki murowanej, parterowej; dwóch domów mieszkalnych z drzewa; szopy z drzewa; piwnicy murowanej; ubikacji murowanej; drzew rosnących oraz innych przynależytości szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 października 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się

w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie; jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 221.180 złotych i 250 dolarów S. Z. A. P. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 100.000 złotych, lecz na zasadzie art. 1070 U. P. C. może być sprzedana niżej szacunku.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 10.000 złotych i dowód obywatelstwa Polskiego.

Warunki licytacyjne i dokumenty dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej № 15.

№ 349/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Henryk de Castro Lacerda, zamieszkały przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie, obwieszcza, że na żądanie kuratora majątku nieobecnych Wasyla, Teodora, Heleny i Anny Wysockich, obrońcy Sądowego Seweryna Grilicz-Grizima na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 3 marca 1926 r. wyłuszczonego w tytule wykonawczym tegoż Sądu z dnia 23 marca 1926 r. Nr. V.Z.1662/22, w dniu 16 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 odbędzie się sprzedaż osady ziemskiej we wsi Biskupice Nowe, gm. Lechanice, powiatu Grójeckiego, województwa Warszawskiego, należącej do nieobecnych Wasyla, Teodora, Heleny i Anny Wysockich, składającej się z ziemi przestrzeni 40 morgów, w ośmiu działkach szczegółowo wymienionych w opisie sporządzonym w dniu 4 września 1926 r. przez Komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę.

Powyższa osada nie jest w zastawie, książki hipotecznej urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży całkowicie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 4 września 1926 r.

Licytacja powyższej osady rozpocznie się od sumy 18.000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 1.800 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odwołujące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1808/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Henryk de Castro Lacerda zamieszkały przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie, obwieszcza, że na żądanie kuratora majątku nieobecnej Praskadji Wysockiej, obrońcy Sądowego Seweryna Grilicz Gryzima na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1926 r. wyłuszczonego w tytule wykonawczym tegoż Sądu z dnia 23 marca 1926 r. Nr. V. Z. 1367/22, w dniu 16 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15, odbędzie się sprzedaż osady ziemskiej we wsi Biskupice Nowe, gminy Lechanice, powiatu grójeckiego, województwa warszawskiego, należącej do nieobecnej Praskadji Wysockiej składającej się z ziemi przestrzeni 10 morgów 200 prętów w czterech działkach szczegółowo wymienionych w opisie sporządzonym w dniu 4 września 1926 r. przez komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę.

Powyższa osada nie jest w zastawie, książki hipotecznej urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży całkowicie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 4 września 1926 r.

Licytacja powyższej osady rozpocznie się od sumy 3800 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 380 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odwołujące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1810.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Henryk de Castro Lacerda zamieszkały przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie obwieszcza, że na żądanie kuratora majątku nieobecnej Efimji Pszenica, obrońcy Sądowego Seweryna Grilicz-Gryzima na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1926 r. wyłuszczonego w tytule wykonawczym tegoż Sądu z dnia 23 marca 1926 r. Nr. V. Z. 1368/22 w dniu 16 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 odbędzie się sprzedaż osady ziemskiej we wsi Biskupice Nowe, gminy Lechanice, powiatu grójeckiego, województwa warszawskiego, należącej do nieobecnej Efimji Pszenica, składającej się z ziemi przestrzeni 10 morgów 200 prętów w czterech działkach wszczegółowo wymienionych w opisie sporządzonym w dniu 4 września 1926 r. przez komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę.

Powyższa osada nie jest w zastawie, książki hipotecznej urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży całkowicie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 4 września 1926 r.

Licytacja powyższej osady rozpocznie się od sumy 4000 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 400 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odwołujące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1809.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Henryk de Castro Lacerda, zamieszkały przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie, obwieszcza, że na żądanie kuratora majątku nieobecnego Wasyla Panczenki, obrońcy sądowego Seweryna Grilicz Gryzima na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1926 r. wyłuszczonego w tytule wykonawczym tegoż Sądu z dnia 23 marca 1926 r. Nr. V.Z.1369/22 w dniu 16 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 odbędzie się sprzedaż osady ziemskiej we wsi Biskupice Nowe, gminy Lechanice, powiatu Grójeckiego, województwa Warszawskiego, należącej do nieobecnego Wasyla Panczenki, składającej się z ziemi przestrzeni 16 morgów w czterech działkach szczegółowo wymienionych w opisie sporządzonym w dniu 4 września 1926 r. przez komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę.

Powyższa osada nie jest w zastawie, książki hipotecznej urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży całkowicie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 4 września 1926 r.

Licytacja powyższej osady rozpocznie się od sumy 6.500 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 650 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odwołujące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1807/26.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Henryk de Castro Lacerda, zamieszkały przy ul. Hożej Nr. 74 w Warszawie, obwieszcza, że na żądanie kuratora majątku nieobecnego Grzegorza Serbina, Obrońcy Sądowego Seweryna Grilicz-Gryzima na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1926 r. wyłuszczonego w tytule wykonawczym tegoż Sądu z dnia 23 marca 1926 r. Nr. V. Z. 1370/22, w dniu 16 grudnia 1927 r. od godziny 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15, odbędzie się sprzedaż osady ziemskiej we wsi Biskupice Nowe, gminy Lechanice, powiatu Grójeckiego, województwa Warszawskiego, należącej do nieobecnego Grzegorza Serbina, składającej się z ziemi przestrzeni 10 morgów 200 prętów, w czterech działkach szczegółowo wymienionych w opisie sporządzonym w dniu 4 września 1926 r. przez Komornika przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Walentego Kabasę.

Powyższa osada nie jest w zastawie, książki hipotecznej urządzonej nie posiada i podlega sprzedaży całkowicie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 4 września 1926 r.

Licytacja powyższej osady rozpocznie się od sumy 3800 zł.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucję w kwocie 380 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty odwołujące się do sprzedaży, mogą być przejrzane w Kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1806.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Jerzy Brodzki przy ul. Ogrodowej 60 zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzycieli Wojciecha i Rozalji małż. Ołdak, w dniu 15 grudnia 1927 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskich należących do Katarzyny Łojek, składających się z: 1) niepodzielnej połowy osady włościańskiej położonej we wsi Moczydła, gm. Jakóbów, w okręgu Sądu Pokoju w Mińsku-Mazowieckim, powiecie Mińsko - Mazowieckim w Województwie Warszawskim, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wymienionej wsi pod Nr. 15, zawierającej przestrzeni 11 dziesięcin 1266 sążni (czyli 22 morgi 148 prentów) gruntu w trzech działkach a) pole orne, b) działka ziemi (pastewnik i las) i c) 200 procentowa działka ziemi ornej. Na osadzie tej znajdują się następujące budynki: a) dom mieszkalny, parterowy, drewniany, kryty dachówką, b) stodoła w 3-ch sąsiedkach i 2 ch klepiskach, c) obora i stajnia z kamieni i cegły, kryte dachówką i d) piwnica z kamieni, kryta słomą; 2) niepodzielnej połowy osady włościańskiej, położonej we wsi Jakóbów Poduchowny, gmina Jakóbów, powiatu Mińsko-Mazowieckiego, Województwa Warszawskiego, zapisanej w tabeli nadawczej tejże wsi pod Nr. 5, przestrzeni 2 dziesięciny 770 saż. (czyli 4 morgi 157 prentów) w jednej działce składającej się z ziemi ornej bez budynków oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 17 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższe nieruchomości nie są w zastawie nie mają urządzonej księgi hipotecznej są obciążone hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę złotych 8 gr. 60 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej I-ej zł. 15.000 i II-ej 3.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum do I-ej 1.500 zł. i do II-ej 300 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1190/1927.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Rudolf Zaremba, przy ul. Florjańskiej № 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Wandy Grodzkiej w dniu 14 lutego 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Osada Ciukówka - Frankówka", położonej w mieście Wołominie, pow. radzymińskiego, wojew. Warszawskiego, przy ulicy Kościelnej róg Łąkowej, w bliskości stacji Wołomin Kolei Żelaznej Wileńskiej, odległej od m. st. Warszawy 19 kilometrów, należącej do Franciszka Ciuka, składającej się z placu o przestrzeni 210 i $^{96}/_{100}$ sażeni kwadratowych podług wykazu hipotecznego, a podług opisu około 3000 łokci kwadratowych, domu frontowego drewnianego z bali, parterowego z facjatką, przystawką i balkonem o ośmiu ubikacjach, krytego gontem, szalowanego z zewnątrz i tynkowanego wewnątrz, dwóch komórek drewnianych z przystawką drewnianą z desek, komórek drewnianych z desek, krytych deskami, o 4 drzwiach, dwóch budek drewnianych obijanych deskami, krytych papą, o jednych drzwiach, każdą z wejściem od ulicy Kościelnej, klozetu drewnianego z desek, krytego deskami o jednym wejściu, pompy żelaznej, ogródka z 28 drzewkami z których 24 owocowych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami kaucjami i ostrzeżeniami na sumę zł. 5520. Zaległe podatki ciążą w sumie zł. 112 gr. 23 podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 500 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 927/1927.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Gustaw Jesionowski przy ul. Dzielnej Nr. 17 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Józefa Rapackiego w poszukiwaniu 30.000 złotych z % i kosztami w dniu 9 lutego 1928 r. od godz. 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Warszawie ul. Miodowa Nr. 15, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Dobra Gruba" w gminie Piekary, pow. błońskiego położonej, należącej do Tadeusza - Ludwika Sommera, przestrzeni 361 m. 99 pr. po potrąceniu wydzielonych włościanom za serwituty i za zamianę gruntów 8 m. 160 pr. i 38 dz. 110 sąż. w tem 10 m. pod łąkami, 8 m. pod parkiem angielskim, około 2 m. pod zabudowaniami, około 1 mor. pod stawami, około 3 mor. pod ogrodem i sadem na którym jest 195 drzew owocowych, a reszta stanowi ziemię orną, drogi i parowy, wraz ze znajdującemi się tam zabudowaniami: 1) domem mieszkalnym murowanym otynkowanym wraz z przybudówką, murowaną, tarasem cementowym i drewnianym i werendą oszkloną, 6-ciu pokojach mieszkalnych, przedpokoju, kuchnią i klatką schodową wiodącą na górę gdzie się znajduje hol i 5 pokojów, 2) spichrz murowany z kamienia pod gontem, 3) kuźnią murowaną z kamienia i cegeł pod papą, 4) stodołą murowaną pod słomą, 5) szopą drewnianą pod papą uszkodzoną, 6) domem murowanym otynkowanym pod papą o 4 ubikacjach, 7) chlewem drewnianym, 8) domem mieszkalnym drewnianym (czworaki) pod papą o 8-miu ubikacjach i 2-ch sieniach, 9) oborą murowaną z kamienia pod słomą, 10) wozownią drewnianą pod papą, 11) dwoma ustępami drewnianemi, 12) brogiem o 4-ch słupach drewnianych, pod słomą, 13) parnikiem do kartofli drewnianym pod gontami wraz z kotłem żelaznym, 14) piwnicą murowaną z kamienia, 15) komórką drewnianą i 16) studnią cementową z żurawiem, oraz żywym i martwym inwentarzem: 1) 3-ma krowami, 2) 3-ma końmi i uprzężą, 3) kieratem czterokonnym, 4) sieczkarnią trzykosową, 5) 2-ma wozami z deskami i drabiny do jednego wozu, 6) siewnikiem, 7) 2-ma pługami, jednoskibowym i dwuskibowym, 8) czterema bronami drewnianemi z zębami żelaznemi, 9) walcem talerzowym, 10) dwojgu saniami oraz innemi przynależnościami, szczegółowo wskazanemi w opisie z dnia 12 marca 1927 r. przez Komornika Znamierowskiego sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 166.320 mk. pol. 56.968 zł. 42 gr. oraz ścieśnieniami własności (ciężary wieczyste, służebności i zlewki) w dziale III wykazu hipotecznego wskazanemi i podlega sprzedaniu w całkowitym komplecie według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 50.000 zł. I życzący sobie wziąć udział w licytacji winien złożyć wadjum 5.000 złotych.

Warunki licytacji i dokumenty tyczące się sprzedaży nieruchomości, mogą być przejrzane w kancelarji Komornika, a w dniu sprzedaży w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Nr. 714/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Zygmunt Iwanicki przy ulicy Chłodnej Nr. 35 zamieszkały obwieszcza, że na żądanie powoda Ignacego Orzechowskiego w poszukiwaniu na rzecz tegoż Orzechowskiego na mocy klauzul egzekucyjnych Sądu Pokoju w Sochaczewie z dnia 18 lutego 1927 r. № 21/27 złotych 500 z procentami i kosztami, oraz z dnia 18 lutego 1927 r. № 22/27 złotych 500 z procentami i kosztami, w dniu 16 lutego 1928 r. od godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy

ulicy Miodowej № 15, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację nieruchomości „Osada Włodzimierzówka powiatu Sochaczewskiego” położonej tuż przy stacji kolejowej Sochaczew, stanowiącej przedmieście Sochaczewa, należącej w różnych częściach niepodzielnie do Bolesława i Feliksy małżonków Mikleju vel Mikliu, składającej się z działki gruntu o przestrzeni (143.99) stu czterdziestu trzech całych dziewiećdziesięciu dziewięciu setnych sążni kwadratowych, na której znajduje się: dom mieszkalny murowany z cegły kryty papą, parterowy z facyjatami o siedmiu (7) ubikacjach w tem jeden sklep i komórki drewnianej o dwóch przedziałach krytej papą wyszczególnionych w opisie Komornika Rolińskiego w dniu 6 sierpnia 1927 r. sporządzonym.

Opisana powyżej nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną przechowywaną w Wydziale Hipotecznym Ziemskim Sądu Okręgowego w Warszawie, obciążona jest ostrzeżeniami dla sumy 1000 zł. z procentami i kosztami na rzecz poszukującego Ignacego Orzechowskiego. Ścieśnienia prawa własności, ciężary wieczyste i służebności, obciążające powyższą nieruchomość wyszczególnione są w dziale III wykazu hipotecznego, którego wyciąg dołączony jest do akt sprawy niniejszej i podlega sprzedaży według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 4000 złotych.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 400 złotych.

Warunki licytacji i dokumenta odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 607.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat Rypiński Adam Gospodarowicz, zamieszkały w Rypinie, przy ul. Warszawskiej Nr. 14, obwieszcza, że na żądanie powoda Mieczysława-Szymona Nowakowskiego i z mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 15 grudnia 1926 r. za Nr. 639, w dniu 18 stycznia 1928 r. od godziny 10 zrana, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Płocku odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacje w drodze działów nieruchomości położonej w Rypinie, przy ul. Kościelnej. należącej do Józefa Cybulskiego i sukcesorów po zmarłej Monice Cybulskiej Mieczysława-Szymona Nowakowskiego, Kazimiery-Marjanny Domalewskiej, Pelagji Nowakowskiej, Janiny Sobierajskiej, Jadwigi Wagenknecht, Erazma, Lucji, Wiktora i Janiny Ostrowidzkich, i nieletnich Hilarego, Alicji i Haliny Ostrowidzkich składającej się z a) domu murowanego piętrowego o II izbach i altany fotograficznej, b) domu murowanego z zamieszkałą suteryną, c) komórki z drzewa, d) stajenek drewnianych' e) ustępu drewnianego i f) placu pod powyższemi zabudowaniami i podwórzem powierzchni 917,08 metra.

Nieruchomość ta ma urządzoną księgę hipoteczną, która znajduje się w wydziale hipotecznym przy Sądzie Pokoju II Okr. w Rypinie, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się i długami hipotecznemi nie jest obciążona, podlega sprzedaży podług opisu z dnia 21 lutego 1927 r.

Nieruchomość oszacowana na 18,000 złotych, stosownie zaś do atr. 1070 Ust. Post. Cyw. może być sprzedana niżej szacunku.

Zamierzający wziąć udział w lycytacji obowiązanyzłożyć 10% od zaofiarowanej sumy.

Warunki licytacyjne, dokumenty odnoszące się do sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Komornika w godzinach przyjęć, a w dniu sprzedaży w kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1. Józefie Turkowskim współwłaścicielu dóbr Miączyno—Miączynko pow. płońskiego;

2. Weronice Pankowskiej współwłaścicielce dóbr osada włościańska we wsi Bielawy Nr. 9 i 19 pow. mławskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dz. 1 lutego 1928 r. w którym to dniu osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Płoskiego pod skutkami prekluzji.

Nr. 75.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, Eugenjusz Płoski obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Gustawie Somszor vel Szomszor, współwłaścicielu dóbr Tomaszewo osady Nr. Nr. 5 i 6 pow. rypińskiego;

2) Karolinie z Temlerów Wolskiej I-o voto Bobrowskiej, wierzycielce sumy 30.000 rubli i kaucji 300 rubli, zabezpieczonych na dobrach Gościszka lit. F. pow. mławskiego.

3) Felicjanie Wrzecionkowskim, wierzycielu sum 2.500 rubli i 5.000 rubli i ewikcji 300 rubli i 500 rubli, zabezpieczonych na nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 282 A.

4) Adamie Cichowskim, wierzycielu sum 43.200 marek i 19.440 marek i kaucji 4.320 marek i 1.944 marek, zabezpieczonych na dobrach Rościszewo i Zamość i dobrach Borowo B. powiatu Sierpeckiego oraz wierzycielu sumy 30.240 marek i kaucji 3.024 marek, zabezpieczonych na dobrach Zaborowo lit. A.B. pow. płońskiego.

5) Teodorze Wojciechu Piotrze Zaleskim współwłaścicielu Płockiej nieruchomości Nr. 360 lit. B.C.D.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 10 maja 1928 r., w którym to dniu osoby zainteresowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Płoskiego pod skutkami prekluzji.

Nr. 107.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Po zmarłym Aleksandrze - Władysławie Dziewanowskim, współwłaścicielu dóbr Ligowo A.B.C., pow. lipnowskiego,

2) Po Klementynie Szyfnerowej, współwłaścicielce parceli Nr. 4-a, przestrzeni 10 morgów lub 5 dz. 300 sążni, pochodzącej z dóbr Ilinko-Gotardy lit. A, pow. płońskiego.

3) Po Władysławie Zaborowskim, wierzycielu sumy 8640 marek i ewikcji 1000 mk. zabezpieczonych w dziale IV pod Nr. Nr. 10 i 11 na hipotece dóbr Dąbrówka, pow. przasnyskiego.

4) Po Wincentym-Władysławie Charzyńskim, współwłaścicielu dóbr: 1) Słomino, pow. płockiego, 2) Nacpolsk, 3) Żukówko, 4) Zarembino A.B.D.E.F., 5) Strzembowo-Wielkie i Małe, 6) Noskowo-Januszewo, 7) Wilkowuje A. B., 8) Srebrna, 9) Sosnkowo, 10) Skarzyno-Zagajne, wszystkie powiatu płońskiego.

5) Po Marjanie Izdebskim, właścicielu nieruchomości płockiej oznaczonej Nr. 117.

6) Po Janie Olszewskim, współwłaścicielu dóbr Miecznikowo-Miąchy pow. mławskiego.

7) Po Szmulu-Mendlu Tacy, współwłaścicielu dóbr Kłuśno lit. A, pow. rypińskiego.

8) Po Moszku-Lejbie Grynbergu, współwłaścicielu dóbr Kłuśno lit. A. pow. rypińskiego.

9) Po Franciszku i Paulinie małżonków Roman, wierzycielach dzierżawy zapisanej w dziale III pod Nr. 3 i kaucji 18000 rubli w dziale IV pod Nr. 4 na hipotece dóbr Aleksandrów folwark pow. przasnyskiego.

10) Po Janie Wierzchowskim, właścicielu parceli Nr. 6 przestrzeni 4 dz. 219 sążni i współwłaścicielu parceli Nr. 5 przestrzeni 4 dz. 876 sążni, pochodzących z dóbr Wójty-Zamoście Nr. 3, powiatu płońskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dn. 4 maja 1928 roku w tym że wydziale hipotecznym w Płocku.

Nr. 467.

SPROSTOWANIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, mający kancelarję w Warszawie przy ulicy Żórawiej Nr. 45, obwieszcza, że w ogłoszeniu o licytacji nieruchomości „Willa Grażyna Nr. 10", zamieszczanym w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 8 z dn. 31 sierpnia 1927 r. wydrukowano mylnie „Willa Grażyna", winno być „Willa Grażyna Nr. 10".

SPROSTOWANIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Juljan Gliński, mający kancelarję w Warszawie przy ul. Żórawiej Nr. 45 ogłasza, że w dn 7 grudnia 1927 r. odbędzie się sprzedaż nieruchomości ziemskiej ks. W. „Macierzysz" hip. Nr. 91, powiatu warszawskiego, a nie Nr. 95 jak to mylnie wydrukowano w Dzienniku Wojewódzkim za Nr. 8, co się niniejszym prostuje.

---

c) Zagubione dokumenty.

Sołtys wsi Zerebiłowicze, gm. nowomyskiej, pow. baranowickiego zgubił pieczęć sołtysowską z napisem „Gmina Nowomyska sołtys wsi Zarebiłowicze".

Sołtys osady Ciepliwoda, gm. nowomyskiej, pow. baranowickiego, zgubił pieczęć z napisem: „Gmina Nowomyska sołtys osady Ciepliwoda".

Unieważnia się zagubioną legitymację Walentyny Nowackiej, nauczycielki, Nr. 18535, powiat sierpecki.

Posterunkowy Komendy Powiatowej P. P. w Lipnie, Władysław Zachowski, zgubił legitymację Nr. 988, wydaną przez Komendę Wojewódzką P.P. w Warszawie.

Zgubiono świadectwo szkolne, wydane przez Państwowe Gimnazjum im. Wyspiańskiego w Mławie, na imię Franciszka Zacharewicza. Znalazca zechce złożyć w najbliższym urzędzie policyjnym.

Zaginął: 1) dowód wydany przez Petersburski Dyskontowy i Pożyczkowy Bank w Petersburgu na 1 stycznia 1915 r. hr. Ignacemu Karolowi synowi Oskara Korwin-Milewskiemu na zdeponowane przez niego w tymże Banku:

a)	Rb. 792.300.—4 1/2%	L. Z. Włościańskiego Banku Ziemskiego
b)	„ 185.000.—	Listy Zast. Wileńskiego Banku Ziemskiego
c)	„ 125.000.—	500 szt. akcyj Petersburskiego Dyskontowego i Pożyczkowego Banku
d)	„ 125.000.—	500 szt. akcyj Petersburskiego Międzynarodowego Banku Handlowego
e)	„ 37.500.—	150 akcyj Tow. „Neft"
f)	„ 62.500.—	250 „ „ „A. J. Mantaszew i Co"
g)	„ 66.500.—	266 „ „ „Petrol"
h)	„ 50.000.—	200 „ „ „G. A. Lessner"
i)	„ 37.500.—	200 „ „ „Zakładów „Noblessner"
k)	„ 41.500.—	166 „ „ Petersburskich Zakładów Metalurgicznych.

2) dowód wydany przez Petersburski Międzynarodowy Bank Handlowy w Petersburgu w dniu 12 września 1914 r. hr. Ignacemu Karolowi synowi Oskara Korwin-Milewskiemu na zdeponowane przez niego w tymże Banku:

a)	Rb. 410.000.—4 1/2%	L. Z. Wileńskiego Banku Ziemskiego
b)	„ 6.250.—	25 szt. akcyj Petersburskiego Międzynarodowego Banku Handlowego
c)	„ 1.500.—	6 „ „ „ „ „ „
d)	„ 7.500.—	30 „ „ fabr. Maszyn Lessner
e)	„ 125.000.—	1.000 „ „ Tow. Zakładów Artyleryjskich
f)	„ 6.250.—	25 „ „ Petersburskiego Dyskontowego Banku.

Niniejszem unieważnia się powyższe dwa dowody.

d) Różne.

Starostwo Ciechanowskie zgodnie z art. 195 p. 2 Ustawy Wodnej z dnia 19 Września 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) podaje do wiadomości publicznej, że:

1) Gałecki Henryk, działający w imieniu własnem, jako dzierżawca maj. Sokołówek, obszaru . . . . . 248.— ha oraz z upoważnienia na mocy aktu rejentalnego,
2) Kownacki Albin, właściciel folwarku Nużewo . . . . 117.60 ha
3) Bobiński Leon, właściciel parceli z b. Folwarku Nużewko mający obszaru . . . . 16.85 ha
4) Ruszczyński Sylwester, właściciel folwarku Baby, obszaru . . . . 207.87 ha
5) Klonowski Józef, właściciel szlacheckiej części na wsi Baby . . 58.99 ha
6) Knownaccy Władysław i Albin, właściciele szlacheckiej części na wsi Kryszpy . . . . 115.73 ha

Razem: 765.04 ha

zgłosili do Starostwa podanie i statut o zezwolenie na zawiązanie spółki Wodnej pod nazwą „Nużewko", mającą na celu osuszanie drenami i rowami gruntów stanowiących własność niżej wymienionych, a mianowicie:

		Obszar posiadany ha	Przeznaczony do meljoracji ha
I.	Gałeckiego Henryka, działającego we własnem, jako dzierżawcy majątku Sokołówek i imienia Zarządu Fundacji imienia Tomasza Klonowskiego.	248.00	77.57
II.	Kownackiego Albina, majątku Nużewo.	117.60	40.39
III.	Współwłaścicieli majątku Nużewko		
1)	Sękowskiego Bronisława .	10.6814	3.866
2)	Sękowskiego Wincentego.	10.9475	8.1
3)	Kuskowskiego Franciszka.	8.96	4.64
4)	Chojnowskiego Józefa. .	5.5753	2.81
5)	Kaliszewskiego Jana . .	11.0336	2.376
6)	Oleksiaka Jana	11.0485	3.06
7)	Oleksiaka Feliksa . . .	11.049	3.64
8)	Daleckiego Aleksandra .	12.1441	7.142
9)	Daleckiego Stanisława. .	12.1441	8.102
10)	Bukowskiego Franciszka .	4.00	3.488
11)	Bukowskiego Stanisława .	15.10	14.806
12)	Kosudy Adama	21.77	16.06
13)	Palińskiego Józefa . . .	16.3106	12.356
14)	Królikowskiego Zygmunta	10.955	4.756
15)	Palińskiego Jakóba i Teofila	16.85	15.506
16)	Skałkowskiego Józefa . .	19.2472	16.098
17)	Sielskiego Konstantego .	16.1798	6.179
18)	Bobińskiego Leona . . .	16.8539	16.805
19)	Czerwińskiego Michała .	9.382	8.65
IV.	Właścicieli maj. Baby.		
1)	Ruszczyńskiego Sylwestra	207.8752	106.54
2)	Klonowskiego Józefa	58.9887	26.35
V.	Właścicieli maj. Kryszpy.		
1)	Kownackich Władysława i Albina.	115.7303	80.786
2)	Wyszczelskiego Leonarda	0.4	0.4
3)	Olsztyna Michała . . .	0.224	0.224
	Razem	979.0502 ha	490.7 ha

Dochodzenie wodno-prawne w sprawie zalegalizowania wymienionej spółki odbędzie się w mieszkaniu członka spółki p. Albina Kownackiego w maj. i gminie Nużewo w dniu 3 grudnia 1927 r. o godzinie 10-tej rano.

Projekt techniczny zawiązującej się Spółki Wodnej znajduje się w tut. Starostwie i może być przejrzany przez każdą osobę, zainteresowaną w sprawie Spółki. Również do tut. Starostwa wnosić można podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia jak również żądania w przedmiocie wykonania i otrzymania zarządzeń i wypłaty odszkodowań.

Wspomniane wyżej zarzuty i żądania mogą być zgłaszane do Starostwa w Ciechanowie codziennie w godzinach biurowych.

Właściciele gruntów objętych projektem technicznym, wyżej wymienieni, winni stawić się na dochodzenie wodno-prawne osobiście. Ci, którzy się nie stawią zaliczeni będą do liczby głosujących za zawiązaniem Spółki. Ci zainteresowani, którzy nie zgłoszą sprzeciwów w Starostwie, lub w trakcie dochodzenia t. j. do dnia 3 grudnia 1927 r., tracą do nich prawo i mogą żądać tylko odszkodowania.

L. 20463.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że w dniu 14 października 1927 roku Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego udzielił Romanowi Rozdziałowskiemu, zamieszkałemu w Warszawie przy ul. Aleja Róż Nr. 14 m. 1, upoważnienia do zawodowego wykonywania na terenie Województwa Warszawskiego czynności parcelacyjnych w rozumieniu Ustawy z dnia 28. XII. 1925 roku o wykonaniu reformy rolnej.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że w dniu 13 września 1927 roku Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego udzielił Ignacemu a Donau Szpindlerowi, zamieszkałemu w Warszawie przy ul. Mianowskiego Nr. 16, upoważnienia do zawodowego wykonywania na terenie Województwa Warszawskiego czynności parcelacyjnych w rozumieniu Ustawy z dnia 28.XII. 1925 roku o wykonaniu reformy rolnej.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo oszczędnościowych z dnia 30.XII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118/24, poz. 1069) i rozporządzenia Min. Spr. Wewn., wydanego w porozumieniu z Min. Skarbu, z dnia 13. III. 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35/25, poz. 239), uchwałą Drobińskiego Zgromadzenia gminnego, powziętą w dniu 30.IX. 1926 r. i zatwierdzoną przez Wydział Powiatowy Sejmiku Płockiego na posiedzeniu w dniu 14.I.1927 r., została założona Gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą w Drobinie.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie złotych 5000.

Kasa może zaciągać zobowiązania do sumy dwudziestokrotnej kapitału zakładowego i zasobowego.

Nr. 1400 z d. 28.IV. 1927 r.

KONKURS.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta lekarskiego przy Starostwie w Turce z poborami X st. sł. urzędników państwowych.

Podania o nadanie powyższej posady należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej po myśli art. 2 ustawy z dnia 2. XII. 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 105, poz. 762), dowód zodośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae) wnosić należy do dn. 30 listopada r. b. do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Pierwszeństwo w otrzymaniu powyższej posady będą mieli kandydaci, mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda:
w. z. (—) *Romowicz.*

Stanisławów, dn. 30.IX. 1927 r.
L. 9492/Pr. a.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. p. f. „LECH", Koszykowa 33, tel. 403-66.